

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDUN

UR INNEHÅLLET:

JUBILEUMSARTIKEL
av Hildur Dixelius.

VÅRT KUNGAPAR
PÅ SOMMARNOJE.

MOR OCH BARN-
exkejsarinnan Hermine
berättar.

*Om de äkta männens
uteliv.*

JAEGER

HOV-
FOTO.

Brita WERNER
som GUSTAV III
i Karl-Gerhards
sommarrevy.

RIMKRÖNIKA

som är en rimkrönika.

Två rimsnidare träffade samman.
Vilken sommar! suckade den ena. Mina
rim frysa näsan av sig.

Att du klagar bevisar, anmärkte den andra,
hur litet du sett av Guds egen härliga natur.
Aldrig ha blommorna prunkat så praktfullt
som denna av Flora benådade årsens
tid. Jag vet det för jag har själv varit på
uppvaktning hos guldvivorna. Det var för-
resten då jag såg en liten situation som gav
mig idén till ett poem. Det låter så här
ifall du vill höra det:

Poesi och prosa.

*En fjärl fladdrade i yster lek.
Gul som en blomma lyste han på ängen.
En raggig vovve kom med dräglig käk
en klumpig valp bland Floras små gehängen,
fick fjärln se och med en lysten blick
mot högre rymd han började att nosa.
Ett kraftigt skutt och nästa ögonblick
slöks fjärln Poesin av hunden Prosa.*

Ja, svarade den andra sedan han lyssnat på
uppläsningen med ett tålmod som han själv
beundrade, är man påpasslig kan man nog få
uppslag till verser som inte äro så dumma.
Härom dagen när jag satt på en kyrkogård,
dessa själens oaser i arbetsslavarnas torra Sa-
hara hörde jag några flickungar roa sig med
en lek vars namn till börja med föreföll mig
barockt. Jag hörde först på med en förströdd
min, men det komiska namnet bet sig fast
och resultatet kan du få höra. Tillåter du?

Gärna det, svarade den andra ty han var
redan härdad mot livets prövningar:

Farfars byxor.

*Tre barn sig roa' med en lek
som "Farfars byxor" hette.
Man frågar åt varandra skrek
och skeppan full man mätte.
På allt dock måste svaras rätt
men svaret det blev endast ett:
Vad har du ätit uti dag? Farfars byxor.
Vad kallar dig din mamma? Farfars byxor.
Vad är ditt bokmärke för slag? Farfars byxor.
Varmed vill du dig kamma? Farfars byxor.
Så dugga frågor under skratt
och svaren läto ju besatt
ty frågte man om yxor
blott svartes Farfars byxor.*

*Men kära barn när är ha flytt
och ni bli riktigt gamla
så leka ni er lek på nytt.
Ni minnen hunnit samla
och trots allt nytt som hittats på
så tycks det gamla bäst ändå.
Vem var så grann till blå syrtut? Farfars byxor.
Vem knäfull för sin sköna? Farfars byxor.
Vem låga' käckt i striden ut? Farfars byxor.
Vem får nu otack röna? Farfars byxor.*

*Så spørjer farfar men hans ätt
hör frågorna på detta sätt:
Vem vänder mot vår tid sin bak? Farfars byxor.
Tas fram i alla väder? Farfars byxor.
Vem hindrar var förnuftig sak? Farfars byxor.
Den dummaste av kläder? Farfars byxor.
Av dessa verser lärdom tag:
Det händer än i denna dag
att det blir stridens yxor
av Farfars gamla byxor.*

Det var tydligen knegigt med rimmen på
byxor, anmärkte skaldebrodern blitt. Men
inte ska' vi kolleger hacka på varandra, det
finns tillräckligt med folk som göra det ändå.
Det erinrar mig var den ganska yemodsmät-
tade bit jag härom dagen skrev ner:

Kampen för tillvaron.

*Du skall ha ärr på kinden efter forna slag.
Du skall ha blött ur många sår i striden.
Var dag det går revelj till nya grabbatag,
håll värjan slipad och till fäkting vriden.*

*Här duger minsann ej att sitta i en vrå
och huka sig bland lammerna och kiden.
Gällt smattrar krigstrumpetens maningsrop: gå på!
Den som ej är till häst blir överriden.*

*Men det blir kväll och slaget mattar av
och suddad klinga blank blir åter gniden.
Jag stapplar till min brits, i sömn jag domnar av
och drömmer jag är barn och tror på feen Friden.*

Jo, det får du allt vänta på min vän, se
bara hur det grälas ute och hemma. Till och
med riksförsamlingen som dock borde vara
ett mönster i levnadsvett har anlagt en ton
som gör det omöjligt för en riksdagsman att
någonsin tala försmädligt om hysteriska frun-
timmer. Allt skryt om utveckling och kultur
till trots äro mänskorna fortfarande trätgi-
riga, härsklystna, obändiga, våldsamma, med
något av vilddjursnatur fastän omständighet-
terna lägga en smula kapson på dem. Men
råkar det sig någon gång att de slippa lös får
man bevittna revolutioner och blodsdåd. Jag
har visst skildrat det en gång i en dikt:

Fången.

*Vart hjärta är en lejonbur
med vilddjur liggande på lur.
Djurtämjarn med sin piska
ses bestens morrhår smiska.*

*Men ryta duger ej, nej pass
han får nog räcka vacker tass
den stolta ökenkungen,
han är ju nödd och tvungen.*

*Hans skinn av snärtarna är ömt.
Men ve den dag då man har glömt
att stänga dörrrens galler — — —
Och lejonet befaller!*

Jag tror, invände den andre, att din svart-
målning vid närmare påseende dock behöver
en ljusare nyans. En smula optimism i blic-

Ett ståtligt jubileumsår

får den vara med om som prenumererar
på Idun under 1927, då "Damernas
egen" fyller 40 år. Tiden stundar nu
för halvårsprenumerations — inbetal-
ningskort å prenumerations medfölja
detta n:r och insändas till Idun.

Iduns jubileumsskrift

utkommer under hösten och medföljer
gratis till Iduns prenumeranter, även till
nyttillträdande halvårsprenumeranter. Ju-
bileumsskriften blir ett förnämligt prakt-
verk, värdigt Iduns traditioner som
Sveriges kulturella kvinnotidning. Ingen
möda och kostnad skall lämnas ospard
för att fira ett ståtligt jubileum. I ju-
bileumsskriften, som kommer att om-
fatta cirka 100 sidor och innehålla ett
flertal konstbilagor i färg, medarbeta
Sveriges bästa pennor, bland vilka flera
höra till Iduns medarbetarstab sedan
många år.

ken, och vi skola finna att världen ej är så
ful som vi henne ängsligt utmåla. Vad vårt
land beträffar kan man ju inte påstå att det
är "den bästa av alla världar" men vi äro
på god väg. Det som ännu tycks vara svårt
att få in i svenskens själ är den folkliga ge-
mensamhetskänsla som inte har något med de-
mokrati och demagogi att göra men som är
nödvändig förutsättning för att klyftan mel-
lan samhällsklasserna skall kunna utjämnas.
Inte får man framställa Amerika som mön-
ster för oss i allt, men i det fallet kan det stå
som föredöme. En amerikan talar t. ex. med
kyparen som till en jämlike och inte med nå-
got av den dryga översittarton somliga här
hemma anlägga gentemot dylika "hjon". Man
har förresten all anledning att i U. S. A. vara
hövlig ty uppässaren av i dag är kanske pro-
fessor om några år. Så går det till i detta
land där man inte generar sig att hugga i med
vilket arbete som hälst och fattiga studenter
alltså på mellantiderna ta plats på restaurang
för att förtjäna till uppehållet. Jag skulle vil-
ja se minen på en herr studiosus och pappas
gosse om han vid besök på Operakällarn fick
se sin kamrat från Högskolan sätta fram
smörgåsbrickan på bordet. Och det vore också
en kostlig syn att skåda herr professorn me-
dan han stod hemma i köket och torkade dis-
kar. Sämt är ingenting ovanligt i U. S. A.
där den evinnerliga tjänarinnefrågan är löst
på det enkla viset att familjen undvarar hem-
slavinnor. Vad säger våra fruor om det?

Det intresserar mig inte ett dugg, förres-
ten har jag hört nog om det förträffliga Ame-
rika, varenda resenär som far ditöver talar
ju hänförda ord om dess förträfflighet på
samma gång de i intervjuer till yankees be-
svära sig över allt etikettväng i gamla Europa.
Men av allt att döma trivas de ändå ganska
bra i tvånget. Man har åtminstone inte hört
någon som avstått.

Bror behagar vara spydig tror jag.

Inte så värst. Förresten skall jag bättra
mig.

När då?

Det skall jag svara dig i min allra senaste
vers:

Mina rosor.

*En gång skall ju också mina rosor blomma
fast de komma sent ty marken är så hård.
Då bli vaser bräddade som nu stå tomma
vid min lilla grav på stadens kyrkogård.
Djupt därner i myllan rosen skall slå rötter
nåras ur mitt hjärtas röda rika must.
Tyst jag ligger stilla, rör ej trötta fötter
men att leva livet har jag ändå lust.
Så ur djupet upp jag sakta stiger åter
ler förbindligt ur en blommas öppna kalk.
Av min andes doft jag Eder njuta låter
viskar ännu till Er från min katafalk.
Inga törnen skall Er mer förtretligt sära
åt Ert sinne ger jag glädje blott och frid.
Bryt en ros! Jag bjuder. Tag Er gärna nära.
Torr jag stod i livet — nu är blomningstid.*

Melankoliskt så det förslår! Tänker du
söka in i Svenska Akademien, eftersom du lå-
ter så högtidlig?

För all del, jag skall skriva något i den
mera skämtsamma genren till nästa gång vi
träffas. Så goda vänner som vi två råkas
alltid, sade rimsnidaren, log åt sin spegelbild
och försvann.

CELESTIN.

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

VÅRT KUNGAPAR PÅ SOMMARNÖJE

TULLGARN, DÄR KUNGEN VILAR OCH FISKAR ABBORRAR. — MAINAU, EN HÄRLIG REKREATIONSORT FÖR VÅR DROTTNING.

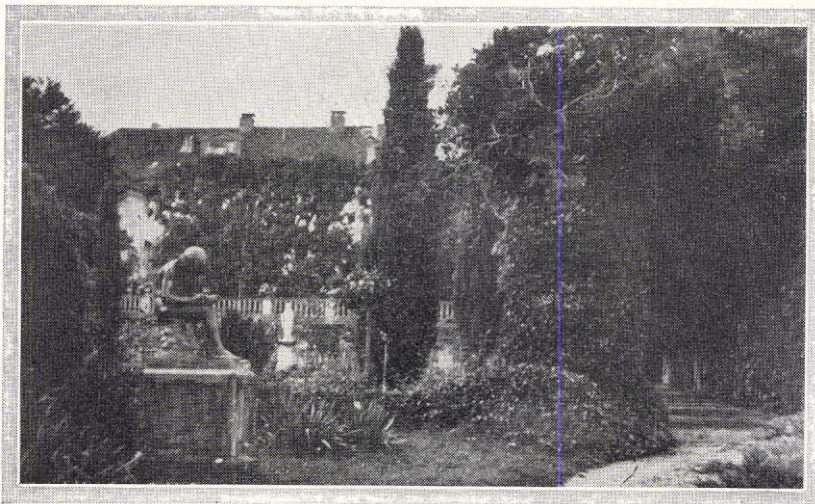
Sommardagar på Tullgarn.

DET ÄR ETT SÄKERT sommartecken att hovet drager till Tullgarn, det vita sömrandsslottet, från en udde som speglar sig i Östersjön. Den flygelförsedda huvudbyggnaden, omgiven av sin vackra park, den Adolf Fredrik anlade och som också innesluter en djurgård med rådjur, gör på samma gång intryck av kungligt palats och intimt engelskt lantgods. Miljön var som skapad för drottning Victorias vita spann, vanligen kört av henne själv och små prinsars glada sommarlek med ponnies och hundar. Kronprins Gustaf övertog nämligen 1881, samma år han förmälde sig med Victoria, nyttjanderätten till Tullgarn och det vackra slottet var en lång följd av år kronprinsparets käraste sommarresidens.

På senare år då kronprinsessans, sedermera drottningens, hälsa krävde torrare och mildare luftstreck blev hennes vistelser på Tullgarn allt mera kortvariga, men många härliga somrar tillbringade hon där som mor och husmor. Uppvakning, gäster och tjänare komma gärna in på minnen från denna tid, då vår sjuka drottning var en ung och glad prinsessa, som skrattade och lekte med sina barn, ordnade upptåg i parken vid födelsedagar eller andra bemärkelsedagar, t. o. m. en och annan gång själv var med om utklädsel. Låg "Drott" vid Tullgarn älskade kronprinsessan att vara ombord, hon är ju som bekant tillgiven sjön och ytterst intresserad för sjömansvärlden.

De senaste somrarna har den krönte äreporten vid infarten till Tullgarns park rests för konungen ensam. Kungen är Tullgarn trogen — Tullgarn och fiskare Eriksson.

Ty fiske det är nu en gång kung Gustafs älsklingsförströelse sommartid, — eller skall man kalla fiske för sport? Hans majestät har god fiskelycka och det kan då inte bero på något kungligt privilegium, att han får de

Den vackra parken på Mainau med slottet i fonden.

Hur vårt kungapar tillbringar sommaren i år få vi här veta. Kungen vilas ut från regeringsbestyren några veckor på Tullgarn, där hans favoritsysselsättning är fiske. Drottningen, vars närvaro saknas lika mycket på Tullgarn som Solliden, måste för sin hälsas skull stanna i sydligare luftstreck denna sommar och hon har funnit en härlig tillflyktsort på den vackra ön Mainau vid Bodensjön, som hon känner och älskar sedan sin barndom.

största gäddorna och de fetaste abborrarna på kroken eller i nätet. En särskilt präktig gädda skickas genast upp till köket för att vägas, men därmed är den kunglige fiskarens intresse för den fina fångsten slut. Majestätet älskar inte anrättningar av gädda, då däremot abborrar är en av hans favoriträtter. Stekta abborrar, inte stuvade.

Det är ett ganska borgerligt liv som levas på Tullgarn de sommarveckor då dess kungliga herrskap vistas där. Första frukosten intages klockan 9 och består endast av ägg, smör och bröd och té. På förmiddagen far så kungen med Eriksson ut på sjön och om vädret är vackert skickas ofta lunchen ut till någon ö i närheten av fiskestället. De kungliga damer, som eventuellt vistas på slottet,

eller gäster — kungaparets personliga vänner bjudas ofta ut till Tullgarn — fara dit ut och lunchen med kungens abborrar som huvudrätt intages gemensamt. Efter middagen klockan 1/2 8 idkas sällskapsliv till framemot midnatt. I det stora hela förflyter sålunda dagen för en monark på sommar-nöje ungefär som för en vanlig semesterfirande dödlig.

Vid Tullgarn, såväl som vid de övriga lustslotten, är de kungligas ankomst den stora händelsen för året. "Vi längta efter drottningen", sade en gammal gumma fast hon satt på sin kammare, oförmögen att gå ut och således utan utsikter att få se något av ståten och få något med om traktering

komme ifråga. Hon var så där förtröstansfull för hon tänkte att drottningen kanske skulle titta till henne fast hon bodde så otillgängligt i en loftkammare, dit trappan var smal och brant.

Drottningen glömmar aldrig någon. Det är många gamla vid Drottningholm och Tullgarn och Solliden som året runt förtröstansfullt "längtar efter drottningen" och i år är hennes bortavaro liktydigt med ett glädjeämne mindre för alla, som brukat få sin ensamma tillvaro belyst av hennes minnesgoda omtanke, vare sig hon kommit själv med vänliga ord, kanske blommor, eller sänt en gåva, som hon själv tänkt ut för mottagaren. Och helt visst gjorde sig den gamla med sina enkla trohjärtade ord "vi längta efter drottningen" till tolk för många tacksamma hjärtan på kungaparets svenska gårdar.

TH. K.

Drottning Victoria på sin barndomsö.

Sveriges drottning tyckes äga en viss förkärlek för öar. Då hon är hemma i Sverige, vistas hon gärna på Öland, och under uppehåll i solig syd är Capri hennes favoritplats.

(Forts. sid. 631.)

En av de sommarijusa sealongerna på Tullgarn.

Det är dukat i Tullgarns matsal för en större middag.

NOBLESS ger djup glans

styrka och smidighet

DET NORDISKA SINNET

NATURLIGA BAND SOM BINDA NORDENS FOLK SAMMAN

LÄT SKANDINAVISMEN FÅ EN RENÄSSANS!

DET FINNS ETT GAMMALT ORDSPRÅK som säger: "Gammal kärlek grönskar alltid"; det heter inte i vårt språk som man på andra håll ofta säger: "Gammal kärlek rostar aldrig", det är tyskt. Och hör man bägge ordspråken får man en stark känsla av att det ligger en hel folkpsykologi gömd i den skillnad som finnes i uttrycksätten.

Vårt danska ordspråk tycker jag i hög grad passar in på den nyuppväckta känslan hos Nordens ungdom av den nordiska andliga och kamratliga enheten, som fått uttryck i det nordiska studentförbundets stiftande och skänkt stödet till dessa möten i de nordiska rikena vid vilka människor, som ej blott känna sig så som norrmän, svenskar, finländare, isländare eller danskar utan så som något inrymande alltsammans på en gång, såsom *nordbor*, kunna finna varandra.

För danskarnas vidkommande är det i varje fall så att det djupt i vårt sinne — oskiljaktigt från det att vi äro danskar — ligger gömt ett svärmeri, ja nästan en "gammal kärlek" till Norden, som vi icke kunna växa ifrån och heller inte vilja vara förutan, även om den på senaste tid närmast har haft karaktären av en olycklig eller åtminstone obesvarad kärlek till de andra nordiska folken.

Först och främst är det väl språket som binder och påminner och väcker känslan av samhörighet; i själva klangen av de andra nordiska språken är det för danska öron som en genklang av vår egen forntid, dessa djupa, rungande och höga, sjungande toner väcka förfluten tids minnen och förtrolla, som om de uttalade poesi. Och att vi var och en kan tala vårt eget språk och dock förstås av en annan och en tredje väcker till liv

Skandinavismens renässans är ett aktuellt ämne i vårt broderland, varom den kända danska målaren och skriftställarinnan fru Agnes Slott-Møller här uttalar sig.

en glad känsla av släktskap och urgammal beaktenskap.

Så är det länderna själva; fastän vi som danskar i våra dagar inte ha några krav på egendoms- eller tillhörighetsförhållande i Sverige eller Norge, har vår nordiska hembygdskänsla fast mark under fötterna i bägge länderna, och vi skulle känna oss mycket fattiga, om vi ur vårt medvetande måste avskilja den fullhet det ger vår danskhet att få den bekräftad genom på en gång likhet med och skillnad från vad som är svenskt eller norskt.

Så dragas vi också till de bägge länderna av deras natur: det är den höga Norden, där

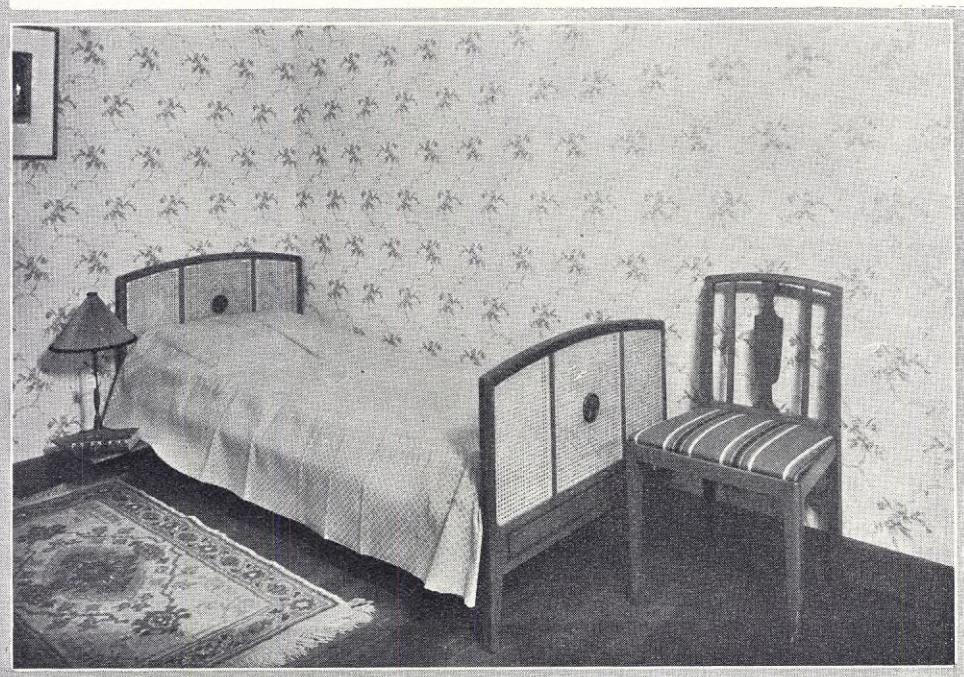
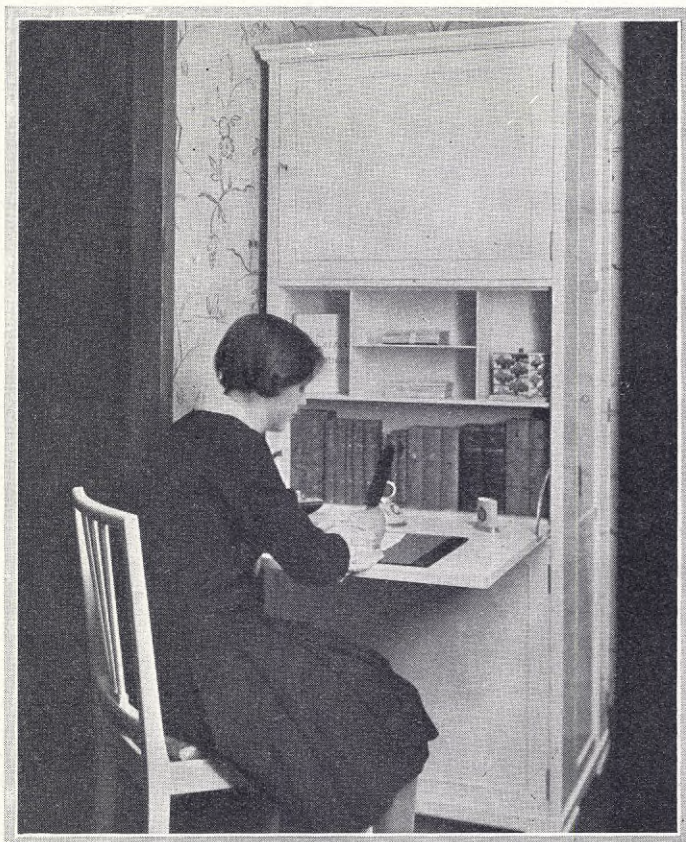
naturen gör allvar av vad den hos oss endast gör ansatser till, och det allvaret gör oss gott; vi andas djupt i den befriande känslan av att löpa linan ut som nordbor, såväl under vinterns gnistrande snötäcke som sommarens fantastiskt ljusa nätter. Snöintern väcker ostyrigheten, raskheten som hos barn, den ljusa sommarnatten drömmet — båda leka i nordbons håg.

Och det sätt på vilket den nordiska naturen bekräftar vad som bor i våra sinnen, möter oss i kanske ännu rikare mått omsatt i musik och poesi. Hör man plötsligt på något ställe i utlandet nordisk musik spelas känner man med vilken makt Norden kallar på sitt barn — om dessa toner äro svenska, norska eller danska tala de ändå om hemlandet!

Och den nordiska poesien! Redan i sagornas och folkvisornas tid drucko våra förfäder ur samma friska källa, den nordiska folkfantasiens, den stärkande dryck som skänkt oss vår andliga friskhet; och vilken modern skandinav, i varje fall vilken dansk, ser inte sin egen helt personliga utveckling på en gång som ett uttryck för danskt och för nordiskt sinne!

I samhällslivet såväl som inom konsten och poesien har varje folk i varierad form uttryckt karaktärssläktdraget, och skillnaden i natur- och livsvillkor har aldrig varit större än att *det nordiska sinnet* överallt kännes som en enhet — i motsats till den övriga världen.

Det finns nog inga som bättre än danskarna, kunna instämma häri, ty den nationalitetskamp som pågår vid vår sydgräns har i hög grad skärpt vårt sinne för hur stor den gränsen är som skiljer skandinavier från — germaner. AGNES SLOTT-MØLLER.

S O M M A R H E M

På sommarnöjet brukar alltid husmodern få gnugga sina geniknolar för att ändamålsenligt kunna utnyttja "stugans" små utrymmen och primitiva förhållanden. Här ger N. K. några påhittiga förslag till sommarmöbler.

Från vänster: Ett skåp, vars mittparti rymmer ett helt skrivbord och bokhylla, fyller en praktisk uppgift i sommarhemmet. — Till sängen hör en utfällbar skiva, som blir nattduksbord.

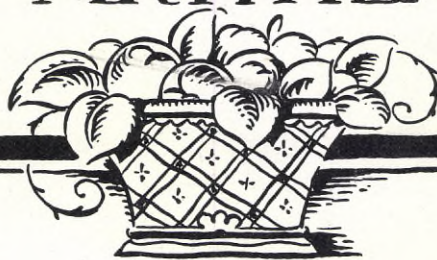
ALLA SOM BAKA HEMMA

inse värdet av ett bra bakpulver. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättsmält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl.

— Cream-Phosphatpulvret med den underbara jäskraften.

JDUNS JUBILEUMS-ARTIKLAR

FÖR DEN, SOM MED NYVAKNAT intresse dyker ned i den tyska litteraturen, är det i ögonen fallande huru Faust-gestalten alltjämt lever kvar i densamma.

Det är snart 350 år sedan i Frankfurt a. Main den "Volksbuch" utkom, som berättade historien om doktor Johan Faust, vilken, då han ville bli Guds like förskrev sin själ till djävulen och efter ett vilt liv tog en förskräcklig ända. Det är en liten bok utan alla litterära anspråk, skriven av en from protestant, de övermodiga till varning och förmaning, de troende till uppbyggelse.

Från Marlowes bearbetning fram till Goethes verk har stoffet självfallet undergått en väldig utvidgning. Ur folkbokens och marionettspets halv komiska figur har människödet väldiga drama vuxit fram, bilden av människan, som, fylld av lidelsefull, obetvinglig längtan efter det översinnliga, åter och åter hjälplös sjunker tillbaka till människans lott och öde, som med svidande smärta åter och åter måste uppleva det ohjälpliga missförhållandet mellan vad hon vill och vad hon kan.

Är denna längtan, att vara Gud lika, synd och förmätenhet, djävulens verk och högmod, eller är det Gudskärlek och Gudslängtan, tecken till djupaste förvantskap mellan Gud och människa? Störtar förbundet med Mefisto människan i evig död eller för det uppåt till liv? Genom hela skalan av dessa möjligheter för oss faustfigurens dramatiska gestaltning.

Självfallet är och blir Goethes diktning höjdpunkten. Ingen senare bearbetning av stoffet undgår dess inflytande. Men på samma gång försöker man dock avvinna temat nya sidor. Den vilde, geniale Dietrich Grabbe kommer på den sällsamma och intressanta idén att sammanföra Faust och Don Juan i samma drama och låta dem kämpa om samma kvinna. Don Juan och Faust — båda äro samma andas barn, fyllda av samma omätliga lyckotörst, men medan Don Juan i sin förmåga att intensivt njuta förstår att helt uppgå i ögonblicket, att offra allt, forntid och framtid, för nuet, förblir Faust den städse otillfredsställda, som till "Himmel selbst zertrümmert", därför att nuet icke höll vad det som framtid lovade.

Även i den moderna diktningen återfinner man faustmotivet. Den gamla gestalten följer sig endast bakom olika masker och förklädnader och befattar sig med moderna livsproblem. Och dock igenkänna vi vid närmare betraktande lätt grenar av det gamla trädet.

I ett av Hugo von Hofmansthals äldre arbeten, hans lilla fina enaktare Der Tor und der Tod, Narren och döden, möter vi den moderna faustgestalten i dess måhända skönaste gestaltning. Vi se in i ädlingen Claudios arbetsrum, ett stilfullt rum fullt av utsökta

Faust i vår tid.

Av

Hildur Dixelius

Vår högt skattade medarbetare författarinnan Hildur Dixelius skildrar i en intressant jubileumsartikel Faust-gestalten i modern tid, hur den evigt sökande Faust alltjämt lever kvar i människorna och inspirerar den moderna diktningen.

konstverk. Genom fönstret går blicken över en gammal trädgård och vidare ut över ett färgrikt sommarlandskap belyst av aftonsolen. Vi se Claudio och höra honom tala, hans ord erinra oss påfallande om de bittra "Habe nun ach Philosophie —" hos Goethes Faust, de äro endast iklädda en ton av tröttare resignation. Claudio har icke i likhet med Goethes Faust genomvandrat alla vetenskaper, men allt vad konst och natur kan skänka en människa av upplevelse, sensation, fantasi. Allt har han låtit verka på sig: den religiösa extasens glöd, den över haven styrande upptäckarens och erövrarens maktrus, byns lilla och trånga värld med vardagens arbete och sorger liksom gränslösheten i den skapande konstnärens fantasi. Vad livet kan bjuda av kärlek, vänskap, hat, brytande av gamla en gång dyra band, allt har dragit honom förbi. Men också endast dragit honom förbi. In i de finaste slingringar följde hans fantasi konstnärens verk, men *förstå* var också det enda han kunde, aldrig helt ryckas med, gripas. Han har genomlevat livet som man genomlever masker och roller, klart medveten, iakttagande, förnimmande, registrerande — utanförstående. Aldrig har han jublat av äkta lust eller skakats och tryckts till jorden av en verklig smärta, blott "kleines Leid und schale lust", motgång, som icke gör sorgsen och lycka, som icke gör glad, ett genomlevande av kärlek och bot som om läste han en bok, en bok om barnsliga ting, dem man en gång tog på allvar. Och dock djupast ett tvivlande, ett anande sökande efter en djupare mening, ett fullare vara, längtan efter livets bäcken och källor som Goethes Faust, ett ändande i ord, i sken, i ihålig otillfredsställelse.

I Goethes Faust är det tänkaren, som genomvandrat allt världens vetande för att till sist ända vid intet, i Hofmansthals Claudio konstnären, som gjort sig till spegel för alla känslor, alla sensationer för att till slut upptäcka, att han också endast är en spegel, en åskådare, ett echo, ett strängospel utan egen melodi. Längtan efter livet besjälar i grunden forskaren liksom konstnären. Båda äro dömda att aldrig helt, slutgiltigt kunna för-

lora sig i detta liv. De må handla eller uppleva, städse draga de dock med sig den osynliga frågaren, iakttagaren, dissekören, förstöraren. Claudio slungar icke i likhet med Faust en förbannelse emot livet, men med trött högmod blickar han tillbaka på sitt liv. Tills tonerna från den annalkande dödens fiol — liksom påsksången, som med sina minnesrika toner höll Goethes Faust tillbaka från självmordet — väcker till liv i honom den livslängtan, som glöder under askan av kylig resignation, denna livslängtan, denna "hohe Ahnung von den Lebensdingen", som en gång rörde sig i gossen, där han stod vid livets ännu slutna dörr. Och åsynen av döden själv, av de gamla, av döden främmande gestalterna: modern, den älskade och övergivna, den till bitter fiende vordne vännen, vilka en gång syntes honom blott såsom skuggor, dockor, väcka i honom den förtvivlade känslan, att här strömmade livet honom förbi, det var endast han, som var dåren, narren, som icke grep till som icke lät sig vävas in i jubel och klagan, i kärlek och hat, i givande och tagande — till ett marionettspel har han gjort sitt liv — *en dålig komediant*. Förtvivlad ånger över ett förfelat liv bemäktigar sig honom vid åsynen av döden, i vilkens armar han nu, trots sitt livs skenbara fyllighet, skall falla som en omogen frukt.

Då vänder sig det hela plötsligt från djupaste förtvivlan till förlossning. Till förlossning från den gåtfulla förkunnelse, som behärskat Claudios liv. Inför åsynen av döden brister detta gamla band, som hållit honom fången och inom ramen av de få minuter som skiljer honom från slutet, pressar sig ett glödande liv samman. Vid åsynen av de skugglika gestalter, som döden frammanat för honom genomlever han hela fylligheten och rikedom av de känslor, vilka en gång blott kyliga, glatta, blodlösa glidit igenom honom. Ett ögonblick stiger det gamla tvivlet upp: är denna livsglans blott ett sista uppflammande av den slocknande lågan, en sista svallning av det döende blodet? Må så vara — vad betyder det? Död och liv äro ju endast ord. "Wenn Ich jetzt ausgelöscht hinsterven soll, mein Hirn von dieser Stunde also voll, dann schwinde alles blasse Leben hin Erst, da Ich sterbe spur ich, dass Ich bin."

Liksom Mefisto, inkarnationen av det mänskliga, det alltför mänskliga, den dämoniska som "stets das Böse will und stets das Gute schafft", så är döden livets oskiljaktige följeslagare. Väl den, som i livets brus förnimmer tonerna från hans fiol.

Giva och taga, ge ut sig själv och taga emot, att så stå i livets ring det är "sterben und werden". Endast den, som fattar detta, är ingen utanförstående, ingen främling, som Claudio.

CAP
Nötter

Nougatchoklad
av högsta kvalitet. 1 kr. pr. ask.

ÄKTENSKAPETS ELD BEHÖVER BRÄNSLE

HUR MONIKA HAR GJORT SITT HEM OCH DE SINA LYCKLIGA.

OM MÄNNENS UTELIV

Unga frun ställer till uppträden.

Iduns Majtävlan om uppsatser i ämnet "De gifta männen och utelivet" har givit oss många råd och sedeskildringar. Och i allmänhet tycks damerna vara eniga om att det är fruns sak att på olika finurliga sätt stävja mannens längtan ut. Här presenteras vi för Monika, som funnit hemligheten att göra sitt hem och sin man lycklig. — På samma gång meddela vi nu avgörandet i så väl Apriltävlan som Majtävlan. Av uppsatserna om semesterfirandet ha vi funnit att sign. "Quo Vadis" sänt in den bästa, varför detta märke får priset. Hedersomnämmande till sign. Kaia, Fotvandrare, Stigman och Spinn Vidare. I Majtävlan går priset till sign. "Den finurliga frun" med hedersomnämmande till "Marianne", Signel Berm, Fru Alma och Häel.

ATT ETT STORT ANTAL BÅDE äldre och yngre män tillbringa de flesta aftnarna i veckan på klubblokaler och restauranger kan ej förnekas. Denna dåliga vana är ej sällan en följd av de vanor och den uppfostran barnen få i många hem. I en del hem uppfostras de unga för strängt. Far och mor äro pietister, som anse att de oskyldigaste nöjen äro fördärvbringande — att den enklaste biograf-föreställning är ett djävulens påfund, för vilka barnen skola skyddas genom ett strängt makt-språk. Följden blir då ofta, att de unga, då de komma ut på egen hand, vilket de söka att göra så fort som möjligt, utan åtskillnad kasta sig över vad som bjudes dem i nöjesväg. Och utelivet och friheten blir för dem en sugande lockelse. Andra åter växa upp i hem där far och mor själva helst vistas utanför hemmet. I de flesta fall blir det väl i sådana hem så, att modern så småningom får bli allt mer ensam hemma under det att faderns uteliv blir allt vanligare. Pojken, som växer upp i ett sådant hem, finner det slutligen vanligt att så är, och pojken själv blir inte många fot hög, förr än han längtar från det tråkiga hemmet till biografier och danslokaler. Det blir snart en vana att tid och pengar skola slösas bort på dylika ställen. Så kommer tiden att den unge mannen sätter eget bo. Nu skulle han kunna få vanan att stanna hemma. Mycket beror nu på den unga frun. I regel går det så till, att de unga den första tiden av äktenskapet vända ut och in på sig själva för den älskade och det finns intet, vare sig till kropp eller själ — som det sparas på. Man är ju kär, och så kan man ej ge eller få nog av kärleksbetygelser. Så går ett par veckor eller månader, då börjar det bli litet enformigt det hela. Unge herrn längtar en smula ut på egen hand igen. Sedan dröjer det ej länge förrän det blir de s. k. klubb-sammanträdena — vänner, som man måste se på en liten sexa etc.

Unga frun känner sig övergiven och ställer till uppträden. Inte så sällan slutas det med en försoningsfest ute. Så blir detta också snart en vana, som mannen tar som ett nödvändigt ont. "Det är naturligtvis så där när man är gift!" Utelivet kännes som en lättnad från enformighet eller bråk.

Jag har en väninna. Hon har varit gift i tjugo år. Jag har alltid avundats min väninna. Mannen — barnen dyrka henne. Hon har aldrig vetat vad det vill säga, att ha en man,

som oftast är borta från hemmet. Alltid äro de tillsammans, då mannen ej är på sitt ämbetsrum och aldrig se de ut att ha tråkigt tillsammans. Och vi väninnor säga ofta om henne: "Ja med en sådan man är det väl ingen konst att vara gift och att se ung och lycklig ut."

Nu vet jag hemligheten. Jag har varit en tid hos min väninna. Hela hemmet är fyllt av hennes kärlek och omvårdnad, men hon har aldrig slösat med ömhetsbetygelser eller sådana ord. Hon har aldrig vänt ut och in på sig, och hon har alltid haft kvar något av en ung flickas blyghet inför sin man. Han har aldrig kunnat henne utantill. Men hon har från första dagen av sitt äktenskap studerat sin man. "Det har varit mitt allvarligaste och käraste studium, och det är det mest lönande studium en gift kvinna kan ägna sig åt. Man vill ju behålla lyckan och då får man ju lägga ned litet möda därför också. Kärleken är en eld — en eld slocknar om den ej tillföres nytt bränsle."

Och Monika, min väninna, är lycklig. Hennes man har aldrig gått ifrån henne, därför att han varit övermått eller uttråkad.

Jag minns hur vi, dina gifta vänner skratade, då du en vårdag bekände, att du så gärna ville köpa en vacker lilafärgad dräkt, "men Gösta tycker bara om blått".

"Herre Gud, sa' vi, skall du gå i blått i hela ditt liv bara för att Gösta tycker om det, man är väl ingen slavinna heller! Du bara skrattade och svarade att du kunde väl lika gärna kläda dig efter din mans smak som efter en okänd modeherres smak, och så länge Gösta tycker om mig i blått, så kommer jag att gå ända in i evigheten i blått om det gäller." . . . Vad vi funno dig löjlig och osjälvständig.

Monika, min vän. Vi dina väninnor som varit moderna och självständiga, vi avundas dig.

Jag minns en annan gång, när din pojke bara var en liten grabb. Du hade inte tid att följa med in till staden på ett föredrag. Du skulle gå med din pojke och samla grodyngel i ett dike utanför er villa. "Ser du, Ulf är så intresserad av att ha något att studera, något som han riktigt kan se hur det utvecklas. Vi ska' ha dem i en stor glasburk på verandan." Jag förstod dig inte, inte då. Hur kunde du låta en sådan obetydlighet intressera och hindra dig?

Monika, nu vet jag det . . . *intet* som rört de dina har för dig varit obetydligt.

Och sedan — ja, hur hemmastadd var du inte längre fram i tiden med din pojkes stenaar, snäckor och gamla mynt. Minns du en gång när Ulf visade mig sina frimärken och jag inte förstod den stora skillnaden på ett tandat och ett icke tandat frimärke, hur Ulf såg ut när han sa: "Ja det förstår ju inte fruntimmer, det är egentligen bara mamma som begriper något." Och nu är Ulf student, men ännu är du det enda "fruntimmer", som egentligen begriper något, och ändå har du aldrig tagit någon lärd examen.

Monika, min vän. Nu förstår jag dig och nu förstår jag din man. Du har satt in ditt liv, din hela varelse, dina tankar för de dina och du har gjort det medvetet och självständigt utan att därvid förlora något av din egen personlighet. Inte med ord, inte med tanke att få igen — och därigenom har du vuxit över oss andra. Därför har du aldrig blivit gammal för din man. . . . Därför längta aldrig de dina bort från hemmet.

Monika, min vän. Nu förstår jag. Det är inte kärleksjoller, inte gnat, knappast plikt-känsla som binder. Det är förståelse — munterhet och glädje — ro och lugn det är osjälvviskhetens tusen osynliga trådar som binda man och söner vid hemmet.

MARIANNE.

"Du skulle gå med din pojke och samla grodyngel."

Flossamattor, Gardiner, Möbetyger: Kemisk Tvätt

Slitstarka, färgäkta, vackra.

Konstfliten, G:la Hööskolan, Göteborg.

utföres förstklassigt vid

A.-B. NYA BLÅ HAND

Söder 334 26. Postadress: Liljeholmen. Liljeh. 23.

BUTIKER: Holländaregatan 13. Tel. Norr 4633; Birger Jarlsgratan 7.

Tel. Norr 125 09, Rika Tel. 53 73; Brännkyrkagatan 2. Tel. Sö. 334 39;

Hornsgatan 170. Tel. Sö. 301 35; Anna Walhjart, Skolvägen, Älfsjö.

ATT FÅ DOKTORSKRANSEN

HUR DET KÄNNS ATT PROMOVERAS.

SÅ VAR DEN DÅ INNE, DEN EFTER-längtade, drömda dag, som, då den ännu hägrade i en avlägsen framtid, tycktes nästan alltför underbar för att någonsin kunna ikläda sig nuets och verklighetens gestalt. Intet barn har någonsin vaknat en julaftonsmorgon med mera spända förväntningar eller med en starkare känsla av att äntligen stå inför uppfyllelsen av sina mest brinnande önskningsar än undertecknad gjorde denna vårmorgon. Visserligen strömmade det kalla regnet ned från den grå himmel, som i stället för den önskade blå, välvde sig över Lundagårds skira grönska, men inne i mitt rum dofta rosor, nejlikor, lövkojor och liljekonvaljer i den gladaste färgprakt, och när jag halv tolv träder in i universitetets konsistorierum, bilda röda marskalksskärp, lagerkransar, ordnar och kraschanner ett så färgglatt inslag bland svarta frackar och prästrockar, att feststämningen än mer höjes. Ett alldeles särskilt nöje var att vid ingången mötas av en marskalk, som likt keruben med det bart huggande svärdet vid Edens port, sökte avvärja den i hans tanke obehöriga med orden: "För damer är plats reserverad på läktaren", och att vid svaret: "Men jag skall promoveras", se alla portar upplåtas som inför ett "Sesam, öppna dig".

Tolvslagen ljuda, och med de små vitklädda kranbärerskorna i spetsen tåga vi i procession genom vestibulen, där studentkåren med standar och fanor bildar häck, uppför trapporna genom de dörrar, varöver inskriften ΜΗΔΕΝ ΑΜΟΙΣΟΝ utestänger alla ovärdiga, under bruset av tonerna från Kröningsmarschen ur operan Profeten in i aulan, där damerna på läktaren resa sig och i andlös spänning blicka ned på de intågande. I Parnassens skugga är svalt och stilla, vardagslivets ävlan och jäkt är fjärran, en underbar, rofylld glädje sänker sig över sinnet. De små vitklädda flickorna med sina myrtenkransar vid Parnassens fot minna om den dag för mer än tre decennier sedan, då jag själv bar en dylik myrtenkrans, och i dag, efter Promotors inledningsföredrag om Glacialteoriens genombrott och jubel- och hedersdoktorernas bekransning, kallas jag upp på Parnassen och böjer huvudet för att mottaga lagern, "honesti felicisque laboris praemium".

När alla de 22 promovendi lagerkrönts, uttalar doktor Wifstrand, docent i grekiska, vårt tack till universitetsläraryrarna på verkligt guldålderslatin, så ledigt och uttrycksfullt, som om Cæsars och Ciceros tungomål vore också hans. I sitt tal till kvinnan lyckas doktor Aspelin, docent i praktisk filosofi, utforma det gamla temat till en verkligt stämningsfull dikt. Jag ser upp mot läktaren, där jag varsnar min moders älskade vita huvud, och instämmer med talaren:

Är hjärtat stundom sjukt och sönderrivet,
är vägen villsam, — se, bredvid dig står

D:r Augusta Björling.

Doktorspromotionen har gamla anor. Här i Sverige firades den första i Uppsala år 1600 och i Lund omkring 70 år senare. I Lunds universitets historia förtäljer Martin Weibull hurusom promotionerna, från att ha varit ett bihang till de akademiska fester, som hölls av olika anledningar av universiteten sattes i samband med vetenskapliga studier. "Ceremonielet", fortsätter han, "var ungefär det samma som i våra dagar" (1868). Sedan 1870-talet har en betydlig reducering ägt rum i promotionernas omfattning. Gudstjänsten med predikan, varmed promotionen plögade avslutas, folkfesten i det fria, ja ofta nog kranbindning och bal höra nu till det förflutna. Den 31 maj i år firades filosofie doktorspromotion i Lund, då bl. a. förf. till denna artikel blev fil. d:r, vilken händelse här skildras.

Kransflickor vid promotion för 30 år sedan. Längst t. v. Augusta Björling.

en ljusgestalt, som skuggorna förjagar,
din moders bild från barndomshemmets dagar.

En helig plats blev hemmet genom Mor,
en helgedom, vars bild vi aldrig glömma.
De späda liven skötte hon med ömma
och goda händer. Allt, som barnen drömma
och tro och tänka, allt, som djupast bor
i barnasjäl, hon såg med kärlek stor,
en kärlek utan gräns och utan like,
en helig låga från det godas rike.

Professor Nygrens bön på latin, vars kärna utgöres av Davids 8:de psalm och Romarbrevets 11:33, bildar en vacker och värdig avslutning på det hela. Under det att akademiska kapellet på musikläktaren spelar Josephsons jubelmarsch, tågar processionen ut och återvänder till konsistorierummet. Roligt är att få mottaga lyckönskningar av vänner och kamrater, men ännu roligare att hälsas av jubeldoktorer och hospites, som med kärlek och vördnad tala om ens far och farfar, vilkas lärjungar de fordom varit. Aldrig har traditionens band känts starkare, och mäktigt gripes man av känslan hur härligt det är att få vara med som en länk, om ock den ringaste och sista.

Den enda besvikelsen denna underbara dag är, att kölden och regnet lägga hinder i vägen för den sedvanliga promenaden på Lundagård. Så mycket festligare var promotionsmiddagen på Akademiska föreningen, där bland talens mängd, hedersdoktorernas tack till universitetet framfördes av ingen mindre än en av de Aderton i Svenska Akademien Anders Österling, som till detta sitt tack fogade en hyllning till hembygden:

Om nu en lager flätas oss kring pannan
av Alma Mater, modern för de lärda,
må denna krans oss minna om en annan,
vår hembygds egen, den oss ljuvt beskärda.

I sin parentation över de avlidna doktorerna från 1877 års promotion erinrar professor Wrangel om att en dotter till dåvarande promotor, professor Lysander, som då varit kranbärerska, vid förmiddagens högtidlighet mottagit en myrtenkrans till minne härav. Åter gripes sinnet av traditionens helgd, och vårt tack går till skalden Anders Österling för hans inspirerande tolkning av vad vi alla känna:

Anyo Skåne sig till pingsten kläder,
och det blir blomsterhelg i minsta hage.
Med tacksamhet till våra stilla fäder
i mullen sovande vårt minne drage.
Hell, ljusa bygd, där hjärtat dock hör hemma
och alltid känner sig som barn i huset!
Hell, gamla Lundagård, där andars stämma
evärdligt blandar sig med sommarbruset!

AUGUSTA BJÖRLING.

Frukostbröd

300 gr. sammalet vetemjöl
250 " fint
4 teskedar Tomtens Bakpulver
2 " socker
1 1/2 tesked salt
1 1/2 matsked smör
3 3/4 dl. mjölk

BEREDNING: Mjöl, Tomtens Bakpulver, socker och salt blandas. Knåda in smöret i den torra blandningen. Rör i mjölken hastigt och arbetar massan till en smidig deg. Dela denna i fyra delar och forma varje del till en rund 1 cm. tjock kaka, som skäras i fyra delar korsvis. Grädda genast i varm ugn.

MOR OCH BARN — EX-

HERMINES BARN HA I EXKEJSAREN FÅTT EN KÄRLEKSFULL FAR.

Exkejsarinnan Hermine.

Exkejsarinnan Hermine fortsätter att berätta sina intressanta minnen för Idun. Denna gång få vi lära känna henne i hennes förhållande till sina barn och under den svåra tid, då Tyskland var i krig.

"Mamma", ropade hon, "vad är det? Vad har hänt?"

Jag sade henne det. Hennes svar var genast så karaktäristiskt och så rart att jag närapå brast i gråt. I stället för ett svar, gav Carmo — min blyga lilla flicka — mig en omfamning som nästan bedövade mig. "Jag är glad" ropade hon, då hon slutligen fann ord för sin översvallande rörelse. "Nu behöver du inte längre stå ensam. Och kejsaren — huru kunde han motstå att älska dig, sedan han mött dig!" — Hon var den enda person i Tyskland som visste om vår förlovning. Hon behöll hemligheten tills september, då den eklaterades.

Mor och barn.

Carmo var djupt fäst vid Saabor. Skilsmässan från hennes fädernehem smärtade henne mest av allt. Hon var likt ett träd som ryckes upp ur dess egen jordmån. Det dröjde länge innan hon vande sig vid Doorn. Liksom min syster Caroline är Carmo en ömtålig planta, en

mänsklig mimosa. Jag gör allt för att stärka hennes nerver, då jag annars fruktar att livet skall komma att fara alltför omilt fram med henne.

Carmo har just fyllt 16 år. Hon konfirmerades samtidigt med en av sina bröder. Kejsarens älskvärda vänlighet gjorde konfirmationen till en minnesvärd händelse, nästan otroligt vacker.

Alltför ofta växa mor och dotter ifrån varandra som åren gå. Carmo växer allt fastare in i mitt hjärta. Efter kriget har alla möjliga förhållanden ändrats, så att under backfischåren många problem uppstå vid uppfostran av framtidens mödrar; problem som tyckas trotsa varje lösning. Mycket har sagts och skrivits om den unga generationen, särskilt om flickorna. Nya teorier hava jämt framförts, med resultat, att vår intellektuella förvirring ökat. Jag har haft liten eller ingen hjälp av böcker vid mina barns uppfostran. En mors instinkt är i alla händelser det förnämsta, den säkraste ledaren. Änglars och pedagogers tungor kunna icke ersätta en mors instinkt. Hon måste sköta den lilla mänskliga plantan enligt dess speciella behov. Hon måste vårda den med sin tillgivenhets solsken och fostra den med all den ömma omsorg som är nödvändig för dess individuella krav.

Carmos uppträdande gentemot sin lilla syster är som en liten mors. För Henriette är Carmo ett högre väsen, vandrande på molnen,

konverserande med änglarna. Gossarna behandla Carmo med tillgiven hänsyn. Mina barn hålla fast vid varandra som fem fingrar på en hand.

Vi ordna det alltid så att vi kunna njuta vår ledighet tillsammans, antingen på Doorn eller Saabor, mitt hem i Schlesien. Jag har lärt att dela min tid och min kärlek mellan fem. Men sådant mirakel är en mors kärlek som — tvärt emot all vanlig aritmetik — synes öka genom denna uppdelning.

Hermine's första äktenskap.

Mitt yngsta barn, min baby Henriette, har aldrig känt en faders smekande hand på sitt lilla huvud. Hon är för mig en älskad påminnelse om min döde make. Ehuru kejsarens personlighet erövrade min beundran och tillgivenhet redan under min barndom var min tillgivenhet för mina barns far genuin. Flickdrömmar och flicksvärmerier göra kvinnans känsloliv rikare utan att förminska hennes kärlek till den man som blir hennes make.

Min gemål älskade att, så ofta hans svaga krafter det medgävo, arbeta i jorden på sitt Saabor, samma jord, som brukats av hans förfäder sedan slavernas tid. Men efter varje ansträngning tvangs han att söka vila under mildare luftstreck. Jag följde honom från sanatorium till sanatorium. Dessa vandringsår voro emellertid icke bortkastade, jag skulle icke vilja ha dem bortstrukna ur mitt liv. De fördjupade min kärlek till konsten och skönheten. På Gardasjöns vackra strand mötte vi många berömda författare och konstnärer, bland dem skulptören Milles från Stockholm och hans fru, en framstående målarinna. Med dessa båda genomströvade vi omgivningarna så ofta min gemåls krafter tillåto det.

"Kejsaren är som en far för mina faderlösa barn."

Min gemåls sjukdom vilken så dramatiskt hade annonserat sig själv, då vi intogo vår första lunch vid den kejserliga taffeln på årsdagen av vårt bröllop, vann överlägset på sitt offer. Till slut närmade sig den oundgängliga upplösningen. Plikten kallade mig till min gemåls dödsbädd. Henriette, — "min lilla kvinna", som jag älskar att kalla henne — och jag voro åtskilda under så gott som ett helt år. Med undantag av denna tragiska tid ha vi aldrig varit åtskilda. Hon följde mig till Doorn på min bröllopsdag. Hon strödde blommor vid vigseln. Carmo och Ferdinand kommo efter bröllopet. Jag var angelägen att inte hoppa allt för många nya intryck över min blyga Carmo och var rädd att spänningen för bröllopet, mängden av bröllopgäster och den ovana omgivningen skulle allt för mycket uppröra det känsliga barnet.

Många mina landsmäns fientliga hållning gentemot mitt giftermål och den hjärtslitande synen av den landsflyktige kejsaren, missförstånd och nedsvärtad var ytterst påfrestande för mitt eget själstillstånd. Jag behövde tid för att komma i jämvikt.

Kejsarens tacksamhet och utomordentliga vänlighet gentemot mig och mina barn kommo

JAG VISSTE EJ HURU JAG SKULLE kunna säga min äldsta dotter, Caroline Hermine — för korthetens skull kallad Carmo — att jag var förlovad med kejsaren. Hon var sin fars älsklingsbarn, hon hade hängt fast vid honom med en utomordentlig hängivenhet. Jag var rädd att mitt andra äktenskap skulle uppröra henne. Oscar Wilde säger någonstans att våra barn alltid döma oss. Ibland, tillägger han, förlåta de oss. Skulle Caroline döma mig? Skulle hon förlåta mig?

Det var i senare hälften av juni 1922 efter mitt besök på Doorn som slutade med vår förlovning. Mitt beslut innebar viktiga konsekvenser för mig. Det var tyngt av konsekvenser, nästan lika tunga för henne. Det avsåg en fullkomlig brytning med alla förbindelser, det avslet alla gamla band och fordrade ny orientering. För Carmo betydde det övergivandet av hennes barndomsvänner och omplantering av hennes tillgivenhet till en främmande jordmån. Trots det uppriktiga förhållandet mellan oss var det inte lätt att förklara situationen för henne. Det är aldrig en lätt sak för en mor att meddela sin dotter ett förestående andra giftermål. Trots all bävan, var jag dock besluten att Carmo skulle få veta det genast. Hon kom utspringande genom grinden till Saabor's slott för att möta mig. Genast hon varseblev mig kände hon att något låg i luften. Sympatien mellan oss är så stark, att var och en genast känner det minsta omslag i den andras själ.

Det är Fruksalt

som borttager däsighet och trötthet och skänker vigör och hälsa, genom att underlätta matsmältningen.

HENRIKSSONS KEM. TEKN. FABRIK, ÖREBRO.

SANITOS

KEJSARINNAN HERMINE BERÄTTAR

TYSKLAND UNDER KRIGETS FASANSFULLA ÅR.

oss snart att glömma att vi voro främlingar i ett främmande land. Aldrig, aldrig, inte för en enda minut har jag haft anledning att ångra mitt steg. Kejsaren är en far för mina faderlösa barn. Hans kärlek för Henrietta, den lilla "Generalen", som hon kallas på Doorn och som aldrig fått erfara en fars kärlek, återgäldas av henne med barnslig intensitet och gör mig gott att se. Jag är i min tur lycklig om jag och mina barn kunna sprida lite solsken över hans skuggtillvaro.

Men jag går händelserna i förväg.

Då kriget bröt ut, skyndade Hermine till Berlin.

Omedelbart efter krigsutbrottet skyndade vi till Berlin. Där sågo vi ett stycke historia bliva till. Vi hade förmånen att närvara då kejsaren talade till ett absolut enat folk från balkongen på det kejsarliga palatset vid Unter den Linden. Likt en oceans vågor vällde folkmassan genom gatorna. Överallt vajade fanor, alla hjärtan slog som ett. Hundra tusende röster svuro kejsaren trohet. Som åskor eka- de "Die Wacht am Rhein" genom Berlins gator, följd av "Deutschland, Deutschland über alles", framjubilad ur millioner strupar.

Kejsaren hade blivit gammal, hans hår och mustascher voro grå, men hans ögon voro alltjämt klara blå. Jag stod honom närmare än folkmassan och lade märke till molnet på hans panna. Hur olik han var den bild jag hade prytt mitt flickrums väggar med! Så glad han hade verkat vid min systers bröllop! Hur munter och uppsluppen han hade varit, hur han hade skrattat och pratat, då min make och jag varit hans gäster.

Den bleke mannen i fältgrå uniform som från balkongen åhörde sången drack tonerna som profetior om seger. Enat skulle hans folk aldrig bliva ett besegrat folk. Men kejsaren visste till vilket oerhördt högt pris en seger dock måste köpas och han ryste medan den patriotiska värmen steg högre och högre emot honom.

Aldrig har jag varit så gripen som i det historiska ögonblick, när till slut i en tystnad, som nästan kändes tryckande, mannen i den fältgrå uniformen talade. Hans ord voro få och enkla, men som pilar gingo de till varje hjärta. De lydde:

"Jag känner inga partier mer, jag känner endast tyskar!"

Kejsarens ord svepte fram över Tyskland som en skogseld. Hela nationen stod i brand av entusiasm.

Krigets långa år och lidanden.

Efter denna episod följde långa och tunga år. Min man deltog tidtals, fastän sjuk i kriget och jag var än hos honom — det var fruktansvärda resor i vårt arma lidande land — än hemma hos barnen på Saabor. Jag tillämpade som alla andra den strängaste sparsamhet i mitt hem. Vi hade inga privilegier framför andra. Vårt tjänstefolk måste vänta i timmar i regn och snö för att få köpa litet mjölk och några gram margarin. Fett, bröd, kött såldes endast mot kort, sparsamt tilldelade varje familj i porportion

till dess storlek. Själv stod jag halva dagar i kö för att få köpa soppkött till min sjuke gemål. Den föda vi erhöilo var näringsfattig, det var inte möjligt för uppväxande barn att erhålla styrka av den och många barn bara ur min bekantskapskrets liknade levande skelett. Det dröjde länge innan mina egna barn repade sig efter krigets umbäranden.

I mitt slott på Saabor inrättade jag ett

Att åldras med behag.

Av Vera von Kræmer.

Att åldras med behag — vi ha så ofta hört den satsen prantas i kvinnan, att vi bli helt överraskade då förf. här riktar denna mening till — herrarna. Kan man tänka sig!

EN GÅNG I KALMARTRAKTEN HAR jag upplevat något mycket matt och ledsamt: en bal på en herrgård. Ingenting blir som folk menar att det skall bli. Den nittonåriga stockholmsflickan gjorde föga lycka på smålandsbalen, men traktens egna rosiga skönheter föreföllo inte heller att ha det roligare. Sin like i uppskruvad försök till livsglädje fann denna bal blott en gång, det var på en Bellmansfest i Furusund, varifrån jag har ett minne av ett par blonda flickors förtvivlan över en misslyckad ansiktsfärgning med valnötssaft — det hörde till stilen att de skulle vara "zigenerskor".

All denna beställda glättighet hade emellertid en beröringspunkt — mammorna.

Mammorna voro omkring trettiosex—fyrtio och totalt ur spelet. De räknades inte — annat än som mammor.

Tiden går så fort, att man redan kan blicka tillbaka på, inte år, utan epoker!

Efter denna de resignerade mammornas epok ha vi, som nu äro mammor, men inte behöva vara resignerade, upplevat den, då man "hävdade" sitt jag och sin alltjämt fortsatta ungdom och talade om kärlekslycka hos kvinnan på trettio år (mera tordes man inte ta till, utan stödde sig på fader Balzac).

Nu, i vår tid ha vi, som lämnat bakom oss blyga baler och programenlig ungdomlighet, fått uppleva vad jag vill kalla en trygg och ärlig tacksamhet för livet. Vi äro inte unga, inte gamla. Vi äro endast människor, som verka, ibland av fri vilja, ibland nödtvunget. Men det gör dagarna rika och därför att våra dagar ha innehåll, så att säga över lag, ty det ligger i tidsandan, i pressen, i alla vad vi ha omkring oss, kunna vi småleende ta emot det senaste slagordet: att åldras med behag.

Det är möjligt att självförsörjande damer bli skrytsamma, jag nästan misstänker det. Vi äro belättna och i vår belåtenhet våga vi se oss om med kritik på våra medvandrare — männen som åldras parallellt med oss.

Åldras *de* med behag?

Eller rättare sagt, skulle vi inte uppställa det kravet på dem, när de nu givit oss vår rösträtt och börja ge oss statyer? Vi ha hackat på dem så länge den nuvarande generationen kan minnas och de på oss sedan bibelns dagar. Vi ska hacka litet till. Vi skola vända på huvudet och se på dem, där vi sida vid sida löpa fram på vädjobanan.

(Forts. sid. 632.)

Exkejsar Wilhelm.

tillfälligt sjukhus. Tiden kan aldrig komma de hemska och smärtfyllda minnena från denna tid att förblekna. Rubbade hjärnor, oigenkännliga ansikten, förvridna lemmar, torterade kroppar, stönanden, jämmer — allt detta var vad jag dagligen såg under 3/4 år. Jag var en bland de tusentals kvinnor, som förgäves försökte läka såren och hindra fäderneslandets förblödning. I varje land funnos kvinnor, vilka såsom jag själv snarare minnas krigets fasor än dess ära. Snart fick jag emellertid stänga sjukhuset av brist på medel. Katastrofen skred allt närmare. Våra arméer började vika, men den största olyckan var nog hugersnöden. Den undergrävde vår fysik och förvirrade våra sinnen. Lidandet alstrade missnöje, hat. Gaser, ammunition kunde våra laboratorier frambringa, men inte mat. Och hungersnöden störtade vårt stolta Tyskland. Hungliga människor känna intet samvete och intet ansvar..

Ansvar för Tysklands sammanbrott.

Det var Tysklands tragedi, att ingen partiledare hade mod att tala till kejsaren i det rätta ögonblicket, varna honom för hotande faror och hjälpa honom att undvika sammanbrottet. I stället för att gå denna enkla väg, som borde legat klar för vilken lojal tysk som helst, föredrogo alla att undandraga sig ansvaret genom att gömma sig bakom skändliga och feiga fraser. "Kejsaren vägrar att höra sanningen", sade man. Men jag, som känner kejsaren bäst av alla vet att han tål höra vilken sanning som helst och att plikten är helig för honom. Är han övertygad om den, och den rätta vägen ligger klar är han snar att handla. Säkerligen ligger huvudparten av ansvaret för vad som övergått oss hos dem som tego, när de borde hava talat.

(Anglo-American Copyright. Eftertryck, helt eller delvis, förbjudet.)

En verklig njutningsdryck får Ni av

Kobbs Zaryana Thé

(uttalas: SARJANA)

Erhålles överallt i originalförpackningar à 75 öre, Kr. 1.75, 3.50, 6.75 o. s. v.

BIOGRAFEN VID HEMMETS HÄRD

FAMILJEFILMEN HÅLLER PÅ ATT BLI MODERN.

Bjudning hemma hos kapten Ring.

Förberedelser i köket för Birger Mörners 50-årsdag.

DET HAR I MÅNGA ÅR FUNNITS EN liten krets som tagit filmen till hjälp såsom den trängre familjekretsens krönikör. Hos dessa få utvalda finnes vid det här laget ett aktningsvärt galleri av levande bilder från tillvarons glada stunder i hemmets trevna sköte tillsammans med släkt och vänner.

Denna lilla blygsamma planta vid hemmets härd, är nu på väg att växa upp till ett stort träd. Utvecklingen av hemfilmandet har nämligen gett Tullbergfilms välkända officin anledning, att i sommar starta en hemfilmnings-expedition till Skånes slott och herresäten. Intresset för saken är mycket stort, och man kan utan vidare konstatera, att denna art av filmframställning blivit på modet.

— Det är i själva verket ej heller så underligt, säger kapten Ragnar Ring i Tullbergfilm, ty det är mycket vackert filmen kan bevara åt våra barn och åt eftervärlden. Via den kan man följa släktled efter släktled från vaggan till gravan, uppliva gamla sommaridyller, hälsa på vänner, som kanske äro långt bort i främmande land — ja, till och med döda.

Kapten Ring bjuder oss in i Tullbergfilms lilla eleganta bio. På den vita duken rullas

I fästmanssoffan.

I framtida familjearkiv kommer förmodligen filmen att spela en stor roll som ett slags historiefilm berättande för nya generationer om framfarna händelser. Artikeln här visar hur intresset för filmningen vid hemmets härd är i stark ökning.

ett ögonblick senare upp en hemfilm från introduktörens egen familjekrets.

Där sitter han i fästmanssoffan och småmysar mot sin unga lycka. Åren gå. I det villasamhälle där till en början villorna lågo litet ödsligt, ramar en yppig vegetation in husen och omvandlar exteriören till en idyll. Familjen växer i kapp med träden, men blir naturligtvis ohjälpligt distanserad på höjden, pappans lilla "middagskula" är på väg mot det omfång, som ofta markerar livets middags-höjd — allt är med på filmen.

Svensk filmindustri har också funnit, att hemfilmen börjar komma på modet. Det är nu åtskilliga år sedan de första filmerna togos i det galleri detta stora filmföretag förvarar ute i Filmstaden vid Råsunda. Direktör Gustaf Berg har ställt till vårt förfogande några klipp ur högen. Där finnes roliga saker från förberedelserna till greve Birger Mörners 50-årsdag för en del år sedan, där får man se vår berömda upptäcktsresande Sven Hedin läsa högt för sin gamla mamma på sin egen 60-årsdag och där avslöjar den duktige filmfotografen Boge några trevliga scenerier ur barnens värld — förtjusande idyller till ständigt fröjd för öga och sinne.

DAMERNAS DISKUSSIONSKLUBB

Het diskussion om den "förbjudna kärleken".

Vilken storm! Vår redaktions hylla ligger full av inlägg om den förbjudna kärleken, som togs upp till diskussion av sign. "Förtvivlad", och handlade om dennas kärlek till en gift man. Hon undrade vad hon skulle göra för att komma ur sin svåra situation. Nu får hon svar, några i varm medkänsla, andra i hätsk anklagelse.

Om tre vägar

att lösa den gordiska knuten skriver sign. Signe, som bl. a. säger:

Ni måste försöka att vara förständig och icke låta känslan helt leda er. Det finns då bara två ting för er att välja emellan: antingen måste ni skilja de båda makarna och gifta er med mannen, (förutsatt att han älskar er) eller måste ni helt avstå från honom, antingen genom att resa er väg (vilket ni säger er ej kunna för platsens skull) eller

genom att aldrig på minsta sätt låta honom få en aning om att ni älskar honom.

Om ni väljer det första sättet och skiljer honom från frun och barnet, är det ju en möjlighet att ni kan bli lycklig med honom, ifall han älskar er med en stor och stark kärlek och ni båda kunna komma över den orätt, han gör mot sin son. Om ni har styrka att välja det andra sättet vinner ni ju tillfredsställelsen att ha handlat osjälviskt och efter nu gällande moralbud.

Så finns det också en tredje väg, men en, som ni aldrig, aldrig under några omständigheter bör välja: att inleda en kärleksförbindelse med honom vid sidan om hans äktenskap. Den vägen leder alltid, under alla förhållanden till olycka för er, det är det enda, ni kan vara fullkomligt säkra på.

Stackars lilla ni, mitt hjärta blir så varmt för er, jag vet hur fruktansvärt svårt det kommer att bli för er under alla omständigheter. Att bli övergiven må vara svårt för en gift kvinna, men hon står åtminstone på säker grund gentemot allt och alla omkring sig, men den, som ger sin kärlek utan tanke på sig själv och egen fördel och sedan kastas bort, hon är utan fäste i denna värld. Nu har jag varnat er så gott jag kunnat, måtte ni

inte en gång, som så många andra, komma att stå där ensam och bitter och tänka: o varför behöll jag inte min varma ljuvliga kärlek som ett smycke i mina egna händer, varför lät jag den brytas sönder av andra!

Signe.

Ungefär i samma stil går Evas råd:

Jag betvivlar att en obesvarad kärlek kan leva år ifrån år; kanske finnas "osynliga länkar" mellan edra själar.

Om ni finge det ni djupast trår till kunde det hända att den man ni älskar, för er skull, finge känna ringaktning från sonen, som han håller av — bleve ni lycklig då? För att en förbjuden kärlek skall bli tillåten måste allt själviskt kvävas

"Tvåsamhten" — med sinnesfrid — är förmodligen den största lyckan, men erfarenheten kan lära er att den lycka som ej gripes med händer — det som ni inte kan beröva någon, och ingen kan beröva er — är tillräcklig att ge glans åt allt jordiskt.

Eva.

(Forts. sid. 631.)

T R E P Ä R L O R

AV ELISABETH HÖGSTRÖM-LÖFBERG.

TRE SOMRAR HADE DE TRÄFFATS, den första en månad, den andra en vecka, den tredje blott en dag. Vid första akten bildade hav och klippor kulisserna, och där fanns mycket riktigt sentimentalitetens måne och jasmintunga doft. Fast det efteråt var nästan omöjligt att minnas hade det nog börjat med flirt, en vanlig liten fäktning med tonfall och ord, och ett och annat dristigt närmande, men det hade inte dröjt länge, förrän insatsen höjdes. Innan ridån för andra gången firats ned — över ett fjälllandskap i Norge, tindrande av sol och snöiga toppar, och med den berusande luft, som gör allting utförbart och uppnåeligt — hade hon kastat sitt hjärtas tärning. Men den tredje, sortien, låg i dunkel, och allvarsmörka furor susade omkring den.

Nina Benninger var från början en småstadsflicka, uppvuxen som enda barnet innanför trygga, men icke skymmande murar i ett gammalt köpmanshem. Men fadern var ingen lycklig arvtagare till sina förfäders affärsblick och organisationsgenie, utan höll sig på sidan om realiteterna som en stolt och ömtålig patricier, vilken föraktade massan och penningen, och dyrkade antikens tankeklarhet. Att en stor del av förmögenheten måste ha smält samman, kunde man förstå, men att den verkligen var helt och hållet uppäten, och dottern inte ens ägde hemmet ograverat, beredde dock vid konsul Benningers bortgång en allmän överraskning.

Faktum stod emellertid kvar, och för Nina gällde det att snarast möjligt välja sig en bana. Hon gjorde det utan tvekan, där var egentligen inte fråga om något val, utan dit den nedärvda skönheten pekade, gick hon. Hon hade tidigt börjat ta lektioner i teckning och målning, av den halt, som den lilla stadens förlegade förmågor förmådde att ge dem, och om också andra betraktat det mest som ett passande tidsfördriv, hade hon själv tagit det på fullaste allvar, och hon trodde sig endast ha att flitigt fortsätta på samma väg för att så småningom nå fram till den stora konstens portar.

Hans lilla kärleksäventyr blev hennes livs öde — en bitter röd tråd i denna historia.

Huvudstadens konstpedagoger tänkte åtskilligt annorlunda, och voro ganska stränga i sin kritik, så man måste säga att Nina visade sig vara en duktig tös, då hon tappert lät sig ställas bland de yngsta nybörjarna, och började stava på sitt alfabet. Hennes ekonomiska utrustning var klen, släktingarna gjorde till ett villkor, att hon måste sluta måla, om de skulle hjälpa henne, och så kom hon att tillhöra den blekaste och envisaste falangen bland palletens unga skurar. Hon blev ofta tiggd att stå modell, ty hennes blomlika fägring kunde ingen se förbi, men något annat än kamratliga tjänster var det ingen i laget, som lyckades vinna sig.

Utän någon föregående splittring fördes hon alltså fram emot passionens tribunal, och varken yttre eller inre makter ringde i någon varningens klocka. En, som älskar, en "qui se laisse aimer", — det evigt outslitliga temat fick ännu en variation, och tiden nådde snabbt nog sin fullbordan.

Mannen, som spelade med, var en scenvan herre, men ingen dussinförförare. Han var frisk och sund, sällskaplig och oberoende, och icke utan konstnärliga intressen, men han levde livet tämligen grovt och utvärtes, och satsade aldrig mera än han visste, att han kunde få tillbaka. Det var underligt, kunde man tycka, att en själ, så finstämd och intuitiv som Nina Benningers, inte kände vad som fattades, men när naturen gör sin stora imperatorsgest sopar den undan mer än så. Silkesmasken drar ut sitt fina stoff ur tarvliga löv, kärlekens frö finner grodd även i det tunnaste jordlager.

Medmänniskorna på högfjällspensionatet fingo förgäves studera de förlovades spalt efter direktör Tunborgs och fröken Benningers avresa. Man hade tydligen gjort sig för säker, då man till och med man och man emellan talat om en insamling till en lysningspresent, och inregistrerade snopet, att det hela tycktes rinna ut i sanden.

Helt och hållet utan darrning på handen blev det honom dock inte möjligt att utföra

den slutliga operationen, och den efterlämnade en så långvarig och kännbar nervositet, att han till sist kände sig i behov av ett verkligt radikalmedel för att bli kurerad, varvid han bestämde sig för en längre utomlands-tripp.

Han hade ståndaktigt undvikit de gator, där han riskerade att möta henne, flera månader dessförinnan, men när han stod på tåget inne på Centralen, färdig att anträda sin resa, sågo hans ögon ingenting annat än det hus, där hon bodde. Det var också en otymplig, misslyckad byggnad, och dess fönsterlösa, smutsiga gavel hade alltid irriterat honom. Den gav en så konkret och oundkomlig bild av sollösheten i hennes tillvaro, och han visste ju så väl, att vad som gömdes därinnanför, var numera blott en sammanbiten, fåfång kamp att rädda sig igenom utan lycka.

Som han stod där och inte kunde slita sig lös från denna fatala muryta, och den förebräelse, som osynlig för andra, för honom stod präntad därpå, fick han en idé, och böjde sig fram mot en av sina vänner, vilken stod nedanför på plattformen.

"Se här" — han tog några nya, ovikna sedlar ur plånboken, och räckte den andre, samt raspade en adress på baksidan av sitt kort, — "om du vill göra mig en väntjänst, så gå in till någon juvelerare, och lät dem skicka upp ett verkligt smakfullt smycke! — Vad för stenar? — Åh, det gör alldeles detsamma, — du hittar nog på något lämpligt! Tack då — tack och Auf Wiedersehen!"

Tåget satte sig sakta i rörelse, och med en behaglig känsla av lättnad slog han sig ner i sitt hörn, och vecklade upp sina tidningar.

Det gick ett år, och det gick ännu ett, på direktör Tunborgs firmament blänkta om varandra finansiella framstötter och erotiska förvärv, — de senare placerade han dock numera, vis av skadan, alltid på en lägre och ofarligare skala. Av Nina Benninger, målarflickan, blevo hågkomsterna allt svagare, han mindes henne som något vackert, men besvär-

(Forts. sid. 633.)

Pingstaftonen sammanvigdes i Djursholms kapell fil. lic. Gunnar Beskow och fröken Inga Ericsson, dotter till köpmannen Eric Ericsson och hans maka, född Erickson. (Foto: Grape.)

Dagens bibelord.

Utvalda för Idun av prinsessan
Ebba Bernadotte.

Herren Gud sade: Det är icke gott att mannen är allena. Jag vill göra åt honom en hjälp, en sädan, som honom höves. I Mosebok 2: 18.

Vad nu Gud har sammanfogat, det må människan icke åtskilja. Matt. Ev. 19: 6.

Färdas väl två tillsammans utan att de hava blivit ense därom. Amos 3: 3.

Bättre att vara två än en, ty de två få större vinning av sin möda. Predikareboken 4: 9.

Bären varandras bördor, så uppfyllen I Kristi lag. Galater br. 6: 2.

Var och en av oss må leva sin nästa till behag, honom till fromma och honom till uppbyggelse. Rom. br. 15: 2.

Välsignelser skola då komma över dig och träffa dig, när du hör Herrens, din Guds röst. V Mosebok 28: 2.

Hjälp oss, som här tillsammans bo,
att växa till i samma tro!

I kärlek oss förena.

Den fostran åt oss alla giv,
som kan vårt sinne och vårt liv
från självskheten rena.

Oss stärk att i barmhärtighet,
i saktmod och i ödmjukhet
varandras bördor bära,
vår Frälsare till ära! —

I Engelbrektskyrkan i Stockholm sammanvigdes onsdagen den 25 maj med. lic. Carl Axel Fröding och gymnastikdirektören, fröken Sara Befrits, dotter till direktören R. Befrits och hans maka, född Karlén. (Foto: Lamm.)

NÄR SOMMAREN KOMMER — — —

BADORTSELEGANS.

När och om sommaren någon gång inträffar i detta nådens år, så kommer här avbildade elegans väl till pass för ett värdigt gästuppträdande vid den eleganta badoren.

Med sol och somrardagar blir åter den stora stråhatten med blommor modern.

En sommarklädning i naturfärgad shantung, som är lika korrekt och chic på badorten som i staden.

Efter badet promenerar man på den fashionabla badstranden iförd en luxuös pyjamas.

Sättet att knäppa denna kofta skall säkert senteras, ty hur gärna vill man inte visa klädningen under!

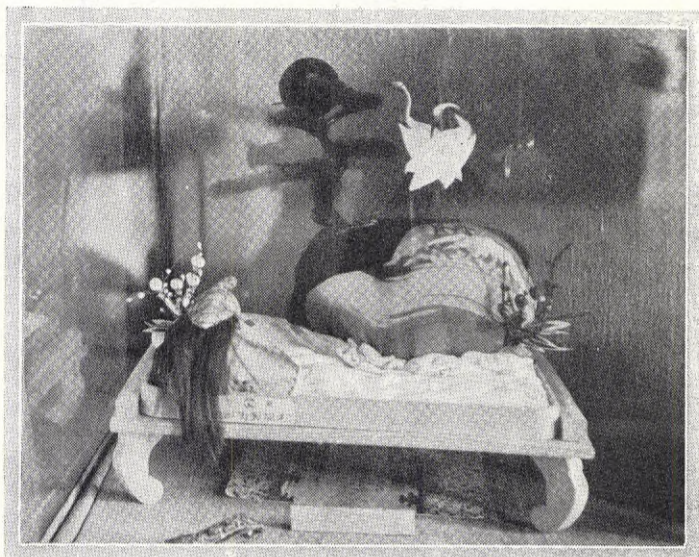
En smakfull baddräkt i fin silkestricot. Och badcapen anses måhända en aning mera chic än den vanliga badkappan.

KUNGLIGA SOUVENIRER

TVÅ UPPMÄRKSAMMADE UTSTÄLLNINGAR I STOCKHOLM.

På Nationalmuseum utställas ett antal roliga och intresseanta souvenirer, som kronprinsparet haft med sig från Japan, och på Konstakademien visas polsk konst. Några glimtar från de båda utställningarna ses här.

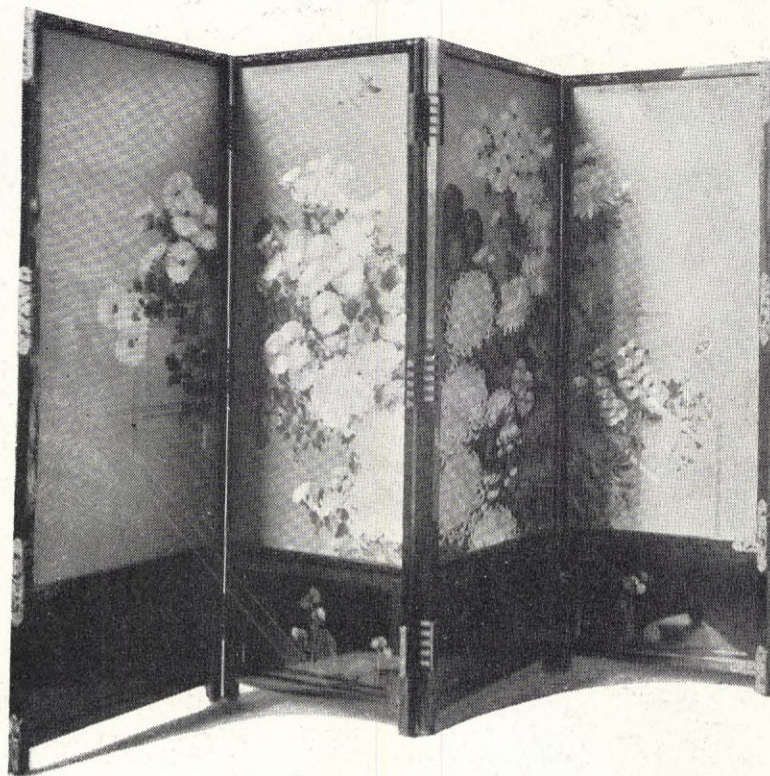
En både praktisk och rolig brudgåva från Japan — den zoologiska genrebilden innehåller ansenliga mängder förjysande stoffer som formats till storkar, sköldpadda, mark, stenar och träd.

Japansk blomsterkorg fylld med konstgjorda blommor, förfärdigade av fjädrar.

Hos spåkvinnan av Roman Kramsztyk.

En japansk skärm sydd med silke på gyllene siden, förärad kronprinsparet av japanska kejsarinnan.

En japansk ateniinne skulle man väl kunna kalla denna guldlackerade hylla med lådor.

Höst heter denna folklivsBild från Polen av Wladyslaw Jarocki.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

JOSEPHINE LENNMAN.
F. Nyberg, Strängnäs. Änka
efter jägmästaren i Asker-
sunds revir Carl Lennman.
95 år den 23 juni.

AUGUSTA ROSWALL.
F. Brandsten, Olaigården, Pe-
larne. Änka efter apotekaren
C. A. Roswall, Vimmerby.
85 år den 20 juni.

ELNA FREUDENTHAL.
F. Wadstein, Stockholm.
Änka efter disponenten Carl
Mauritz Freudenthal.
75 år den 16 juni.

FREDRIQUE STRÖM-
BERG.
F. Ekedahl, Sundsvall. Änka
efter apotekaren Gustaf
Strömberg, Sundsvall.
75 år den 21 juni.

ANNA WETTERGREN.
F. Stenberg, Arboga. Maka
till f. d. förste stadsläkaren,
med. jubeldr. Carl Wetter-
gren.
75 år den 21 juni.

ERIKA NORRMAN.
F. Lilliesköld, Lyckeby. Änka
efter förste lantmätaren
Herman Norrman.
75 år den 24 juni.

ANNA WESTERBERG.
F. Serrander, Strängnäs. Än-
ka efter konstnären Hjalmar
Westerberg.
70 år den 21 juni.

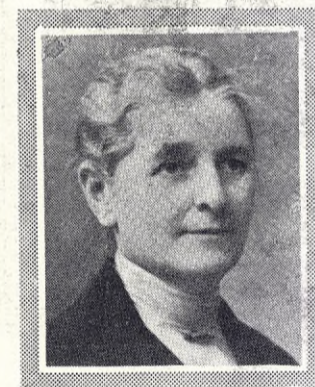
GERTRUD KLINGSPOR.
Fröken, Norrköping. Dotter
till kaptenen Gerdt Klingspor
o. hans maka, f. Nilsson.
65 år den 19 juni.

SOFIA MEURLING.
F. Lundgren, Varberg. Änka
efter tullförvaltaren
C. J. Meurling.
65 år den 21 juni.

ALICE BORGLIND.
F. Smitt, Falun. Maka till
jägmästaren J. Henrik Borg-
lind.
65 år den 22 juni.

NANNY HALLSTRÖM.
F. Lindahl, Köping. Maka
till direktören Hadar Hall-
ström.
60 år den 16 juni.

MARIA LÖNEGREN.
F. Stålhös, Härnösand. Maka
till biskopen Ernst Lönegren.
60 år den 19 juni.

EIMA EDWALL.
F. Danckwardt, Latorpsbruk.
Maka till kamreraren E. L.
Edwall.
60 år den 22 juni.

ELISABETH SUNDQUIST.
F. Troili, Strängnäs. Maka
till grosshandlaren Axel
Sundquist.
60 år den 22 juni.

EVA RETTIG.
F. Tisell, Gävle. Maka till
översten Per Edward Rettig.
60 år den 24 juni.

ANNA RUNDGREN.
F. Bolander, Visby. Maka till
biskopen Viktor Rundgren.
60 år den 24 juni.

ALICE TROLLE.
F. grev. Gyldenstolpe, Lin-
köping. Maka till landshöv-
dingen Eric Trolle.
55 år den 20 juni.

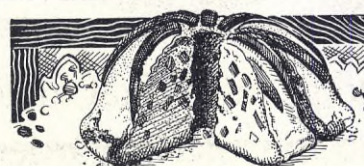
IDA BJÖRKMAN.
F. Janson, Göteborg. Maka
till prakt. läkaren dr Klas
Björkman.
55 år den 21 juni.

ANNA LINDEBERG.
F. Östergren, Södertörns vil-
lastad. Maka till bankdirek-
tören Emil Lindeberg.
50 år den 9 juni.

AGNES AXELSSON.
F. Ramström, Herserud, Li-
dingö. Maka till bankdirek-
tören Torsten Axelsson.
50 år den 15 juni.

VALJ RUMFORD — det rätta, hälsosamma,
enda äkta fosfatbakpulvret — då lyckas Ni alltid.

- Steinway & Sons -

Lundholms
Pianomagasin

Stockholm
Jakobsbergsgatan 39

Göteborg Matmö

TRELLEBORGS
VÄLKÄNDA & BEPRÖVADE

SLITSTARK HÅLLBAR
FORTTORKANDE

FÄRG & FERNISS FABRIKS A.B.
STANDARD
TRELLEBORG

Befria
rumsväxterna
från ohyra.

Osvikligaste medel är vårt
Jofurolbad i förpackningar
från 75 öre per styck.

Erhålls hos alla färg-,
frö- & kemikaliehandlare.

TEKN. FABRIKEN JOFUR
Postbox 227. Stockholm.

JOFUROL

NESTLÉ'S
NYA
BARNNÄRING
är utmärkt vid avvänjningen
samt för alla klena barn.

GÖTEBORGS
KEX

Damernas diskussionsklubb.

(Forts. fr. sid. 626.)

Den bedragna makan

har naturligtvis inte samma toner i sin lyra, men än ser hon saken som sign. "Befogad förtvivlan", än som sign. "Icke förtvivlad". Den förstnämnda är åtskilligt hätsk i tonen:

Eder fråga i Idun har jag observerat och då jag till alla delar fann den passa in på min be-lägenhet, d. v. s. såsom den bedragna makan, kan jag ej undgå att besvara Eder. Ni ber om råd huru Ni skall göra? Behöver Ni fråga det? Om Ni nu ej tager hänsyn till att en hustru för Eder skull tillbringar sömnlösa nätter och gråter så många tårar att tårekällan sinar, så bör Ni väl tänka på det barn, som Ni själv säger, att den gifte mannen älskar. Vill Ni åstadkomma en splittring i hemmet, vill Ni ställa ett barn väljande mellan far och mor som det håller lika mycket av, bringa då Eder gärning till slut, utan hänsyn till något annat än Eder stackars "förtvivlade" person, ty Ni är naturligtvis den enda som lider. Jag förmodar att Ni är "skrivmaskinsfröken", ty dessa hava ju mera än andra tillfälle att komma i mera "intim" beröring med sina kamrater. Skulle det ej kunna vara en liten smula egenkärlek av Eder, att tro att mannen i fråga besvarar Eder syndiga böjelse? Inbillar Ni Eder kanske att allt går spår-löst förbi hustruns ögon? Skulle Ni hava rent bröd i påsen och ingen ond tanke på att försöka skilja makarna åt då hade Ni ej behövt fråga som Ni gjort, ty då hade Edert eget samvete svarat Eder. Kan Ni ej tygla Edra syndiga känslor så bör Ni sannerligen söka Eder en annan plats och icke bringa sorg och elände åt en kanske förut lycklig familj, i varje fall ej åt ett oskyldigt barn.
Befogad förtvivlan.

En annan bedragen maka säger:

Har läst "Förtvivlads" nödrop och kan ej mot-stå frestelsen att säga: *allt vad man riktigt vill, det kan man också.* Jag har fått döda kärleken till min egen man, just av den orsak, att han före-draget sådana kvinnor som älska gifta män.

Jag medger, att jag led, trodde aldrig jag skulle komma över det, men tog min stolthet och mitt förnuft till hjälp, och det lyckades.

Inför världen äro vi man och hustru, men icke i verkligheten. När min man reser bort, vilket in-träffar ganska ofta, på flera dagar, ja veckor, och alltid på semestermånaden, har jag oftast ej en aning om, var han finnes. Detta var de första åren en stor plåga för mig. Måste helt enkelt för-kväva min kärlek, om jag ej skulle gå under. Men, undrar jag nu, är det endast för de gifta kvin-norna det existerar ett måste?

Icke förtvivlad.

Flera inlägg vänta på införande.

Kungaparet på sommarnöje.

(Forts. fr. sid. 619.)

Mainau, fäderneön i Bodensjön får också en visit emellanåt.

Varje plats har ju sina behag, men jag undrar om inte Mainau vid en jämförelse med Öland och Capri tar priset. Det tjuisar besökaren både med sin rika flora, sitt slott och sin historia.

Vid huvudvägen upp till slottet ligger ett gammalt trähus, där den kvinnliga portvakten bor med sin gamla mor. Jag gör en titt in till den gamla som ligger sjuk i influensa. Hon är åttio år gammal men nyter och intresserad. "Jaså han är svensk." Man märker genast att en svensk räknas ej som främling av gamla Mor Huber. Ledigt och trevligt berättar hon. I femtio år har den gamla bott här i stugan och har naturligtvis med intresse följt "sitt herrskaps" öden under åren. Då drottning Viktoria var barn vistades hon med sina syskon regelbundet varje sommar under ferierna här på Mainau.

— Nå, frågar jag, brukar drottningen hälsa på er då hon är här?

— Om hon hälsar på? Jo det gör hon visst det. Hon kommer alltid och pratar med mig och tar reda på hur jag har det. Hon kommer nog till mig nu också — men nu är hon ju sjuk själv. — Det kommer ett stänk av vemod i gummans röst.

Det första man känner till om ön Mainau är att den ägdes av klostret Reichnau men år 1272 överläts åt "Tyska Riddarorden". De

Guder
Mitzi
Gahns Upsala

Det obestäm-
bara något

som kring den moderna kvinnan skapar en hemlighetsfull nimbus av förtrollande ljuvhet och raffinerad elegans är det fina Mitzi-pudret med sin behagliga, diskreta parfymdoft.

Gahns
Upsala

Kungl. Hovleverantör.

Saponarias

FLYTANDE SILVER

putsar,
polerar och försilvrar
med garanterat rent, äkta silver.

Varje husmoders stolthet är ett vackert bordssilver. Intet torde heller i så hög grad giva middagsbordet en festligare och hemmet en mer förfina prägel som en glänsande vacker silveruppsättning. Genom Flytande Silver kan varje husmoder renovera sitt gamla, slitna silver på ett varaktigt sätt, så att detta får samma djupa ton och glans som gammalt äkta silver. Flytande Silver försilvrar medan det putsar och polerar. Flytande Silver försäljes i välsorterade färg-, kemikalie-, järn- och specceriaffärer. Pris per 1/1 flaska Kr. 3:50. Provfaska Kr. 1:25. Domenstreras å utställningarna i Falund och Karlstad.

Partilager: GYLLING & C:O,
Regeringsgatan 5, Stockholm. Tel. Norr 19876.

Medtag till landet:

— så har Ni ständigt ett delikat kaffebröd till hands vid bil- eller båtferden.

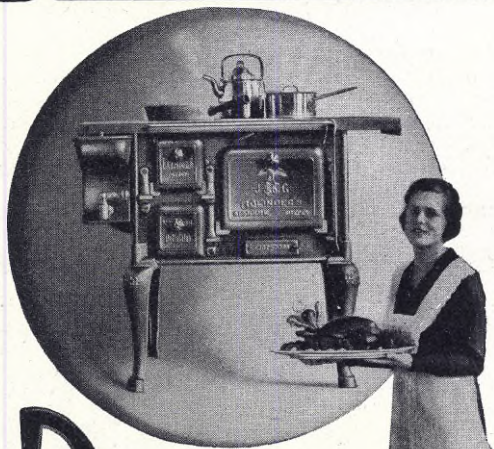

Brunnskur i hemmet

under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-salt-Samarin* som ger en länkande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Frukt-salt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Frukt-salt-Samarin*. Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsövatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare, Specialaffärer m. fl.

CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

BOLINDER'S

Pricho.

E. A. BOLINDERS PATENT
TILLVERKAD VID KALLHÄLL

DEN SISTA NYHETEN PÅ SPISMARKNADEN.
IDEALISK FÖR VILLOR OCH EGNA HEM.

J. & C. G. BOLINDERS M. V. A. B.
STOCKHOLM. KALLHÄLL. BASTHOLMEN.

Sprit och glycerin

jämte andra för huden välgörande ingredienser ingå som huvudbeståndsdelar i tillverkningen av

Eneroths Klubbtvål

Var och en som sätter värde på en verkligt förnäm, balsamisk toalett tvål, torde själv prova och bedöma.

Pris Kr. 1:— pr styck.

A.-B. ENEROTH & C:o, GÖTEBORG.

Om Klubbtvålen ej finnes hos Eder leverantör var god tillskriv fabrikanterna, som expediera fraktfritt mot postförskott kartong om 3 tvålar.

befäste ön med murar, torn och vallgravar. Försvarsanordningarna tyckas dock ej ha varit tillräckliga, ty i februari 1647 intogs Mainau av svenskarna under general Wrangel. Ända till det trettioåriga kriget var slut, höllo svenskarna ön besatt.

Under de följande åren fick ön och slottet förfalla mer och mer. 1827 köpte furst Esterhazy det hela för 65,000 gulden och nästa ägare blev storhertig Friedrich av Baden, som innehade det till sin död, då det övergick till hans son, en bror till vår drottning.

Under dessa år genomgick den förut förfallna, trädlösa ön en underbar förvandling. Fredrik d. I gjorde ön till vad den är i dag "der schönsten Garten auf der schönsten Fleckchen Erde".

Vi gå genom skuggiga alléer mellan grönskande gräsmattor. Min förare presenterar. Här finns den äkta cypressen från Persien samt hundratals andra exotiska träd och växter. Solfjäderspalmerna på Mainau lär vara de nordligaste oskyddade palmer som finnas i Europa.

Å andra sidan slottet finns också en trädgård med rosor, fruktträd och vinberg. "Här finns något som särskilt bör intressera" och min vägvisare pekar på en stor, vacker lind. "Det är drottning Victorias 'Geburtsbaum'! Den planterades samma dag hon föddes."

Det nuvarande slottet och kyrkan byggdes i barockstil. I östra flygeln en trappa upp är drottning Victorias våning.

Det är afton då jag går vägen tillbaka från slottet. Från ängarna och fälten vända arbetarne åter mot hemmet. Över hela nejden vilar en stämning av frid, av vila, en stämning som på ett särskilt sätt griper och jag förstår att den som haft förmånen att få tillbringa lyckliga, soliga barndomsdagar på en dylik plats måste hela sitt liv bevara kärleken till allt som påminner om fäderneön.

OSCAR JANSON.

Att åldras med behag.

(Forts. fr. sid. 625.)

Och vi skola säga dem, litet flämtande kanske, ty man springer inte lika lätt vid femtio, att det är precis lika litet vackert att en man vid vår ålder är full av flärd som att en kvinna är det. Att det är precis lika komiskt om en man talar litet för länge om färgen på sina strumpor, som att en kvinna gör det om sina hattar — det gäller för övrigt även för ungdomen. Och det är oskönt att en man på femtio och därutöver om jag så får säga slamsar på offentliga lokaler. Det är lika omanligt, som många av vårt köns fel äro okvinnliga.

En vacker, naturlig livsglädje är legitim överallt och har ingen ålder. Och en man, i vilken begynnande ålder spåras, är lika vacker som en kvinna i samma situation — ja, vackrare. Det måste vi erkänna. Och göra det också. För en man blir åldrandet mera omärkligt, emedan hans livsverk ofta gör hans drag fasta, ger blicken innehåll, i den mån som den sträckt sig över vidare rymder eller under kamp sökt mät, i den mån, som han kan blicka tillbaka på det ansvar han burit för de sina.

Det privilegiet har han haft länge. Men börjar han inte nu sätta det på spel?

I den tid av öppen tävlan och samma kamp, som nu kommer, händer det att ungdomens obarmhärtighet riktar sig lika skarpt mot kavaljerer som den alltid förr gjort mot kvinnorna. På herrgårdsbalen i Småland var det inte så. Då voro de resignerade mammornas män ännu sakrosankta, man höjde inte blicken för att kritisera dem.

Nu är gärdet upprivet. Och nu är en hustru mycket lycklig om hon kan säga sig, i all tysthet: "Jag är stolt över min man. Han åldras vackert." VERA v. KRÆMER.

Rolf

Av

Sommarrevyns schlager

äro utkomna.

Det är kvinnan bakom allt.
Å om det bara var min.
Tacka vet jag gubben far.
Det var en gång.
Min vår är din vår och
alla vackra flickors vår.
I sjunde himlen.
Å min aning.
Det gör gumman me'.
Det kan du skriva opp.

Om några dagar
utkomma:

Carissima.
Mitt barndomshem.
samt ett

Rolfs Revy-album

innehållande revyns bästa och flesta schlager.

Finnes att tillgå i varje välsorterad Bok- & Musikhandel eller direkt från förlaget Ernst Rolfs Musikförlags A.-B. Drottninggatan 71 D, för såväl piano med underlagd text som grammofonskivor och insjuningningar av Ernst Rolf.

Fernissor

J. & N. Fernissan för Golv

J. & N. Fernissan för Båtar

J. & N. Fernissan för alla ämål

Slitstark - Ekonomisk
Snabbtorkande.

Säljas hos varje välsorterad färghandlare.

Generalagent:

Julius Arnheims änka

Skepparegatan 74.

Tel. 74869.

Tel.-adr. "Varnish",
Stockholm.

Millioner ohyra

utrotas dagligen med "Jäger".

"Jäger" är giftfritt.

Oskadligt för människor och husdjur.

"Jäger"

utrotar allt. Radikalmedel mot ohyra.

"Jäger" utrotar: vägghyra, alla slags löss, kackerlackor, skalbaggar, myror, mal, stallflugor o. s. v.

Enklast att använda. Största effekt.

Användes som pulver och i flytande form.

Dagliga erkännanden.

Verkan garanteras. — Begär prospekt gratis.

Paket om 1 kg. 3 Mark.
5 kg.-postpaket 12 M. exkl. porto.

Ensamtillverkare:

Chr. Jäger

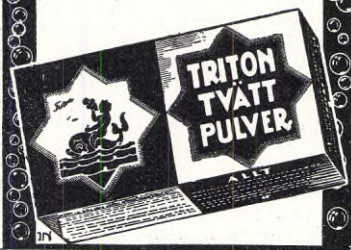
Dortmund, Rolandstr. 19.

Bättre Tvättresultat

kan Ni erhålla om Ni använder det sedan många år beprövide Triton Tvättpulver.

Fräter ej kläderna.

Sommarelegansen
förhöjes och Ni blir chic och modern om Ni väljer Edra skor bland Oscarias stilfulla och vackra kvalitetskodon.

Oscaria Skomagasin
Stockholm, Göteborg,
Malmö, Norrköping
m. fl. platser.

Twilfit

Nybrogat. 11, Stockholm
har öppnat ny avdelning för:

**BADKAPPOR
BADDRÄKTER
BADLAKAN
BADMÖSSOR
BADVÄSKOR
BADSKOR
PARASOLL**

och äro priserna å dessa artiklar enastående låga.

KULLGRENS GRAVVÅRDAR

Konstnärlig o. smakfull form.
Förstklassigt utförande.
Vackraste material.
Landets äldsta och största granitförädlingsverk.

Granitaktiebolaget
C. A. KULLGRENS ENKA
— Uddevalla —
Firman grundad 1842

Tre pärlor.

(Forts. fr. sid. 627.)

ligt, och så småningom upphörde han att tänka åt det hållet.

Men så kom till sist en dag, när det nyss hade blivit vår, och människorna gingo omkring mer och mindre berusade av det återuppståndna livet, då båtarna hade prytt med festliga vimplar, musiken flyttat ut i parkerna och Helge Tunborg som andra bar en blomma i knapphålet. Han stod just färdig att lämna sitt kontor för dagen, och gå till en avtalad festmiddag ute på Djurgården, då det anmäldes besök, — en dam, som ovillkorligen ville ha ett samtal personligen. Vem i all världen kunde det vara, som dristade sig att söka upp honom här? Han letade i sitt minne, men fann ingen att gissa på, och när dörren öppnades för den inträdande, såg han också strax, att det var en främling, som han såg för första gången.

Först och främst röjde dräkten med den lilla svarta hatten och armbindeln hennes yrke som sjuksystemens, och hon presenterade sig heller inte, gick endast fram emot honom, och sade allvarligt och rakt på sak:

”Jag lovade en patient på min avdelning, som dog igår eftermiddag, att lämna direktören detta egenhändigt. Hälsningarna finnas väl inuti, men aldrig har jag varit med om att lyfta någon så liten och avtörd i kistan som hon — — ”

Det var ingen vidare uttrycksfull röst, utan dämpad och något monotont, som de korta anvisningarna i salarna ofta gör den, och när han började fatta vad de uttalade orden egentligen innebure, var hon redan borta.

Långsamt, som i sömn, tog han sin hatt, och lade den bredvid sig på skrivbordet. Pappersaxen föreföll slö, när den skulle skära av snörena, men slutligen var emballaget uppvirrat, och han knäppte upp locket från ett litet etui. Ännu fattade han inte sammanhanget, hans händer fubblade, när han drog fram den lilla guldkedjan, och ett dropplikt smycke med tre skimrande pärlor kylde mot hans hud, men brevet, som låg hopviket mot den druvblå sammeten, gav honom omsider sin förklaring!

Du käre, ende — — —

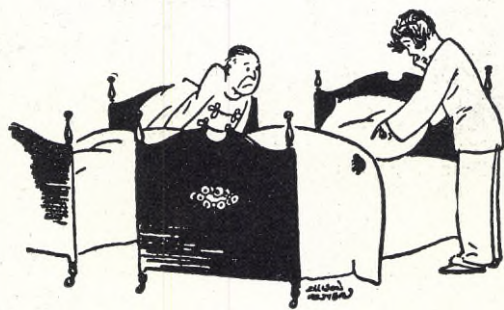
När jag är död och borta, skall syster Gärda gå till Dig med detta, har hon lovat, och då skall Du ta emot mitt tack! Det var en tid, då jag ännu inte förstod Dig, och då jag tänkte det, som var bittert och ovärdigt om det, som vi upplevat tillsammans! Brevet, som Du hade skrivit, rev jag sönder, ty där var så fullt av tomma ord, som bara skymde, men så kom den där dagen, när det stumma, sköna budskapet kom till mig!

Tre pärlor skickade Du, Helge — en för var av våra somrar, och jag har burit dem kring min hals, och lärt att vara ödmjuk. Den ena har sagt mig, att Du hade verkliga skäl, som Du inte kunde yppa, att handla som Du gjorde, den andra har viskat, att två, som älskat varandra som vi, aldrig riktigt kunna skiljas åt, och den tredje, den vitaste, har bjudit mig att vara tålig, och gå glad mot döden!

Tack för Din gåva!

Nina.

Minut gick efter minut, och han blev sittande orörlig, men eftersom den inre processen fortgick, bara stelnade dragen. Åter hade hon alltså kommit för att störa hans frid och hans välbefinnande, och nu skulle hon inte gå att muta bort, åter föll den sollösa gavelns skugga över hans väg, och kylde bort hela våren. Han lutade sig bakåt, och öppnade vredgat sin hand, så att pärlorna och kedjan rasslande föllo mot golvet, och hans likgiltighet förbyttes i något, som var ännu hårdare. Ty inget hat är så bittert och outsläckt som det mot den, man förorättat, — den skylldiges hat mot den oskyldige.

En Sängkammars-Tragedi.

EDER sömn behöver aldrig bli störd av väggohyra, om Ni använder FLIT.

FLIT utrotar väggohyra, kackerlackor och myror. Det tränger in i springor och vrår, där ohyran håller till, och dödar ej blott insekterna utan även deras ägg och larver.

FLIT dödar alla insekter.

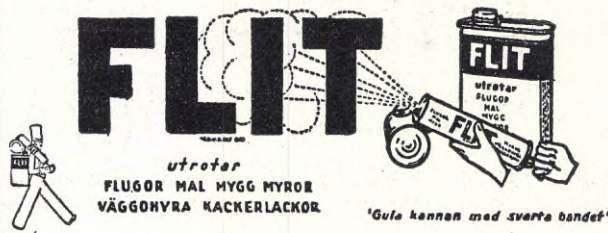
FLIT-sprutan befriar likaledes inom få minuter Eder hem från smittospridande flugor och mygg. Det är hygieniskt, ofarligt och lätt att använda. Mot malen och dess larver är FLIT ett effektivt skydd. Ingående prov hava ådagalagt, att FLIT icke skadar vare sig kläder, tapeter eller möbler.

Ett vetenskapligt insektspreparat.

FLIT har efter ingående försök framställts under medverkan av fackmän, såväl entomologer som kemister. Det är absolut ofarligt för människor och husdjur. FLIT har ersatt tidigare använda medel, ty det dödar **alla** insekter — och gör det snabbt.

Skaffa Eder en FLIT-spruta — och använd den idag. Saluhålles överallt.

Krooks Petroleum & Olje A/B
Stockholm.

Beckers butiker i Stockholm sälja FLIT.

Hildebrand

Förnämsta firma inom chokladbranschen.
Högfina kvalitéer i fylld och ofylld choklad.
Kan efterfrågas hos varje förstklassig konditor.

Representant:

A. ARNBERG, Hantverkaregatan 4, Stockholm.

NUTRIGÉN

Även blommor behöva näring!
Bästa och billigaste växtnäringssmedel är Nutrigén. Förpackn. fr. 75 öre pr st. Säljes hos alla välsort. färg-, frö- & kemikaliehandl.

Tekn. Fabriken Jofur, Stockholm.

FRÅGOR OCH SVAR!

Studielån.

Fråga: Var kan man få upplysning om villkoren för erhållande av statens räntefria studielån?

Prenumerant.

Svar: Lånen utlämnas genom Ecklesiastikdep. Reglemente för dylikt lån finnes tillgängligt i varje statens undervisningsanstalt eller i varje med statsmedel understödd undervisningsanstalt.

Ärvilliga sjukdomar.

Fråga: Äro alla sinnessjukdomar ärftliga? Om icke, vilka äro undantagna?

Rådfrågad.

Svar: Nej! I allmänhet sådana som bero på "yttre" orsaker såsom sinnessjukdom vid syfilis, sinnesslöhet på grund av ålderdom, sinnesförvirring vid infektionssjukdom.

Diverse frågor.

Fråga: 1) Är kopiering av fotografi av Nationalmuseets tavlor i lag förbjudet?

2) Skall pass för utrikes resa utfärdas av landsfiskal?

Vad kostar det?

Hur lång tid dröjer det?

3) Anna Lindhagens, Anna-Lenah Elgströms adresser? Elin Wagners?

4) Vilken svensk examen motsvarar Norges middelskoleexamen? — I prospekt från Oslos konstakademi står att förkunskaper i anatomi och perspektiv fordras som till middelskoleexamen.

Fredrique.

Svar: 1) Ett redan befintligt foto av konstverk från Nationalmuseum kan man naturligtvis kopiera för privat bruk, blott det ej är fråga om försäljning därav.

2) Pass utfärdas av länsstyrelsen i det län där man bor. I Stockholm av Överståthållarämbetets passbyrå. Kostar vanligen 7 kr. — Passet fås efter endast några dagar.

3) Fjällgatan 31. — Villa Björkliden, Skälvik. — Varvsgatan 1.

4) Svensk realskoleexamen motsvarar norsk middelskoleexamen. Skulle något fattas i anatomi eller perspektiv, är ju lätt att komplettera med privata lektioner.

Anställning vid bibliotek.

Fråga: Jag är 16 år och skall till nästa sommar gå ut 8:de klassen. Nu undrar jag om en flicka med min examen möjligtvis kan komma in vid något bibliotek, exempelvis stats- eller barnbibliotek. I så fall, vad kommer jag då att få för göromål? Huru stor avlöning kan jag vänta på att få med tiden? Jag vill för övrigt gärna genomgå andra skolor för

detta arbete, om så behöves. Är det någon framtid?

Malmöflicka.

Svar: Anställning vid statens bibliotek kan ni ej få utan akademisk examen, endast vid stadsbibliotek eller vid mindre bibliotek.

Bibliotekskurser brukas anordnas för anställda vid eller sökande till bibliotek. — Alla upplysningar erhållas av bibliotekskonsulenten, Skolöverstyrelsen, Stockholm.

Svecia antiqua.

Fråga: Härmed anhålles om benägen upplysning om vad Dahlbergs Suecia antiqua tryckt 1865 kan vara värd och vart man skall vända sig angående försäljning.

Prenumerant Norrland.

Svar: På förfrågan i större antikvariat angående verket i fråga gives det beskedet att det ej är värt mycket och ej uppköpes. Återstår att annonsera om ni vill sälja det.

Rengöring.

Fråga: 1) Hur få en brun filt-hatt ren och fin igen?

2) Hur rengöra en hornkam? Spricker sönder vid rengöring i varmt vatten.

Svar: 1) Borsta hatten väl fri från damm och bestryk den sedan utan att fukta den för mycket med lika delar salmiaksprit och vinsprit. Torkas efter med en ren lapp och pressas.

2) Rengöres bäst med bensin, varvid man betjänar sig av en uttjänt tandborste. Kammen bör ofta borstas ren med en styv borste utan bensin.

Piska

och Renovera MATTORNA vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

Spegelbilden —
mitt orakel.
»4711» bevarar
fraichören, »4711»
är oundgänglig för
hygienen, »4711»
stimulerar livs-
andarna.

Firman grundad 1792.

4711 Eau de Cologne

Namnsdagsbjudning.

Fråga: När det blir min namnsdag, tänker jag bjuda mina vänner på ett litet kafferep. Efter kaffet skulle jag då bjuda på frukt: apelsiner, bananer och dyl. Skulle det vara passande att servera någon sorts vin till frukten, i så fall vilken? Skulle t. ex. "maderia" gå för sig?

Den oimvige.

Svar: En "lätt" madeira passar utmärkt eller något annat sött vin.

Sjuksköterska.

Fråga: Syster, äldre, väl meriterad, examinerad, godkänd av

Medicinalstyrelsen frågar om medlemskap vid Röda korsets, Fredrika Bremers eller annan sjuksköterskeförening kan erhållas. Är medlemskap förutsättningen för att få bära deras dräkt? Beder om upplysningar och adress.

"Uniformsförbistring."

Svar: Om utbildningen är 3-årig och godkänd av Medicinalstyrelsen, kan ansökan om medlemskap sändas till Fredrika-Bremerförbundets sjuksköterskebyrå, Smålandsgatan 20, Stockholm. Bifalles ansökan, får den sökande sedan bära föreningens dräkt.

Konstsmide.

Fråga: Kan någon av Iduns lärarinnor ge mig anvisning på var man kan erhålla en katalog med planscher av konstsmiden.

Värmländska.

Svar: Kataloger över konstsmiden förekomma ej, då sådant beställes efter ritningar. Planschverk med äldre modeller finnas på tyska och torde kunna beställas genom en bokhandel.

Norge i augusti.

Fråga: Två damer önska se det vackraste av Norge och önska under en tid bo på ett hemtrevligt, billigt, vackert beläget hotell el. pensionat utåt kusten eller i någon fjord. Tacksamma för råd angående resplan och hotell.

Norrlandingar.

Kniven slant väl inte

i morse vid rakningen? De stora skrämorna se just inte prydliga ut, men de behövas ej heller. Ett tunnt lager av Syster Ellas Sår-salva eller hudcreme utplånar följderna av malören fortare än ni anar. Just den salvan förhindrar infektion och läker alla sårnader och utslag. (Annons)

Svar: Förslag till resplan. Från Oslo till Myrdal på Bergensbanan. Stanna på Vatnahalsens fjällpensionat med härligt läge, fortsätta till Flaam (2 tim. resa), därifrån båt till Balholm (1 dags resa), ligga över på Balholms hotell, fortsätta med båt till Laerdal, därifrån med "route-bil" till Bygdin och Fagernäs, där man bör stanna på Hotel Fagernäs för vila och rekreation, innan man återvänder med Valdarsbanan till Oslo. Denna turen kan naturligtvis göras i motsatt riktning, vilket av många anses vara fördelaktigare. — Biljetter för hela turen kunna köpas genom Norges statsbanors resebyrå, Oslo. Eller också genom en resebyrå i Sverige.

Wiesbaden.

Fråga: Min man och jag tänker vistas i Wiesbaden 2-3 veckor och därför beder jag den som varit där nyligen uppges ett pensionat med trädgård och måttligt pris (8-10 M. pr p.) och som ligger i Willenviertel ej långt från Kurhaus; tiden: sept. månad.

Fru Anna.

Svar: Villa von der Heide, Gartenstrasse 3.

Villa Ruprecht, Sonnenbergstrasse 40.

Hans Wenker Paxmann, Gartenstrasse 8.

Alla i närheten av Kurhaus. Angående priset ändras det ganska ofta, men torde ej överstiga det pris ni nämner.

Utrikesresa.

Fråga: 1. Förstklassigt, men billigt familjehotell i Berlin, resp. Hamburg och Köpenhamn, där man inte behöver intaga sina måltider.

2. Ungefärliga priser.

Flitig Idunläserska.

Svar: Hotel Minerva, Königgrätzerstrasse, Berlin.

Hotell Hospiz im Zentrum, Holzgartenstrasse 9-10, Berlin

Hotel Berlinerhof, Steintorwall, Hamburg.

Chr. Hospiz Familienhotel am Klostertor, Westerstrasse 13-15, Hamburg.

Nye missionshotel, Helgeandsgade 4, Köpenhamn.

Gamle missionshotel, Lönningsstrasse 27, Köpenhamn.

Bra, med moderata priser.

Omröstning.

Fråga: I februari skulle svar till Omröstning inlämnas med de 10 största kvinnonamnen.

Har sedan aldrig i Idun upptäckt resultatet av denna omröstning.

Vore roligt få veta vilka Idun ansåg som de 10 största kvinnonamnen.

Intresserad.

Svar: Resultatet kungjordes i nr 24 i Iduns bilaga.

Konsten att laga god mat

är titeln på en instruktiv bok av den bekante köksmästaren Ivar Fallström, utkommen på Hugo Gebers Förlag. Boken behandlar kökets teknik, alltså matlagningens grundlagar och är ett supplement till den vanliga kokboken. "En helig skrift för amatörkocken i kokvrån", skriver Sv. D., "men därmed är ingalunda sagt eller ment att köksmästare Fallström inte har något att säga de tränade mångkunniga husmödrarna. Tvärtom. Han ger med friskostig hand recept och beskrivningar på just det slags mat som det är "flykt" över, inte på grund av dess dyrbara eller sällsynta ingredienser utan genom dess omsorgsfulla och kunniga tillagning." Pris 3 kr. (Annons)

Bliv slank.

Slankhet är modernt och behagfullt.

Önskar Ni ernå den moderna, behagfulla slankheten, måste det vara av intresse för Eder att få veta, att det nu har framställts ett dietiskt avmagringsmedel, innehållande ämnen, som vid vetenskapliga försök har visat sig åstadkomma en konstant viktnedgång, som är fullkomligt ofarligt, då den försiggår långsamt och gradvis. Preparatet är garanterat fritt från skadliga ingredienser, heter FACIL-pastiller och erhålles på apoteken å kr. 4.— pr glas.

Där ligger något under,

PARADISMADRASSERNA

vunnit en så stor framgång. Förklaringen är den att allt stoppmaterial sorteras, renas och decificeras å egna moderna specialfabriker.

Paradismärket står därför i en klass för sig.

Tillverkas av:

J. Svensson & Bourghardt

GÖTEBORG.

Fjäderrenseri, Tagelspinneri, Täckfabrik.

Erh. i varje möbel- & sängklädersaffär.

Vi ha den glädjen att som vår litteraturrecensent presentera den kända författarinnan fru Gurlı Hertzman-Ericson, som på denna spalt kommer att hålla vår läsekrets à jour med litteraturens nyheter.

Ernst Lundquist: *Fru Inger* och hennes son. Albert Bonniers förlag.

Ernst Lundquists romaner tillhöra den gamla vederhäftiga och något omständliga familjelektyr, som brukade läsas högt vid aftonlampån om kvällarna, vilket så sällan sker numera. Hans sist utkomna bok tillhör samma genre. Utgångspunkten för romanen är en förbindelse som fru Inger av fri vilja undertecknar, att under sin sons uppväxtår aldrig söka komma i kontakt med honom. Hennes man begär nämligen skilsmässa för att gifta om sig med barnjungfrun, men icke nöjd med denna seger, fordrar tjänarinnan även att få behålla sin forna matmors barn för att på det sättet få sitt eget anseende tryggt i staden. Fru Inger undertecknar förbindelsen, i hopp om att majoren skall glömma flickan, men så sker inte, och hon är för alltid skild från sin son.

Det förefaller ganska otroligt att en mor så skulle sätta allt på ett enda kort och riskera att förlora det enda hon äger i världen, och lika otroligt är det att mor och son, på grund av denna vanvettiga förbindelse, under flera decennier bo i samma stad utan att närma sig varandra. Berättelsen sysslar mycket litet med fru Inger, men desto mera med sonen och hans uppväxtår. Det är utförliga och detaljerade skildringar, men där finns ingenting som fånglar, ingenting som griper tag i en. Lugnt och jämnt rullas händelserna upp, tills fru Ingers son som mogen man äntligen knackar på sin mors dörr och de långa årens missförstånd blir avhjälpt.

Margit Palmær: *Studentska*. Albert Bonniers Bokförlag.

Margit Palmær är ett nytt namn i den svenska skönlitteraturen, och som debutarbete måste man ge hennes bok sitt fulla erkännande. Hon berättar om studentiskan från det ögonblick hon som ung och nybakad blir hissad och blomstersmyckad på skolgården, och till den stund hon som extra ordinarie amanuens sköter en mager syssla vid universitetets bibliotek. Men det är de mellanliggande åren som äro de väsentliga, de glada, arbetsfyllda, underbara och smärtsamma åren i Uppsala, när ungdomen slår ut i blom, när man anar, längtar och hänföres, när idealens låga lyser vitflammande för ens syn och man ännu har tron på allt det man skall uträtta i livet. Det finns mycket av denna ungdom och trosvishet i Margit Palmærs bok, mycket av ung kärlek, av drömmar och stämningar, och det är gjort på ett sådant sätt att man förnimmer pulsslagen hos den unga Magda Blom, som beträder lärdomsstaden med så stora förväntningar, men som måste pressas och pinas och gå igenom svart sorg och grå vardag, innan hon blir värdig att ana livets hemlighet.

Det finns något ungt och friskt och rörligt över författarinnans skrivsätt. Man känner värvindarna över slätten, man ser ljusen blinka i de små vindskuporna och man följer med intresse den lilla studentiskans vandringar från föreläsningar och tentamina och ut-

HORNIMAN'S

"BOUDOIR" kvalité
i bleckburkar

THE

med 100-årigt
världsrykte

"SUPERIOR" kvalité
i aluminiumfodrade paket

på de värslaskiga vägarna. Författarinnan ger en trovärdig och medryckande skildring av studentiskans, stundom blomsterströdda, stundom törniga stig. Men det är inte bara det yttre händelseförloppet som har sin betydelse. Det väsentliga är skildringen av en ung människosjäls utveckling under de år man motar de starkaste intrycken, och denna utveckling har författarinnan tolkat med en fin och säker uppfattning.

Virginia Woolf: *Jacobs rum*. Hugo Gebers Bokförlag.

Virginia Woolf är ett av de nyare namnen i den moderna

engelska litteraturen, hon hör till den kategori som övergivit de gamla kända vägarna och de nöta klichéerna för att bryta nya marker för romandiktningen. All konst måste söka sin förnyelse för att inte stelna i de gamla formerna, den får blott inte tappa sin kontakt med livet, inte släppa den Ariadnetråd som leder dem rätt genom labyrinterna. Om författarna skola lyckas härvidlag, det beror på den medfödda begåvningen och det konstnärliga temperamentet. I oskickliga händer kan denna impressionism på litteraturens område lätt urarta till onatur och endast och allenast bli en steril konstprodukt.

Virginia Woolf hör till dem, som trots sitt känsliga målaröga, håller sig på verklighetens grund. Den av hennes böcker, som Gebers bokförlag införlivat med "den nya romanen", är typisk för hennes sätt att skildra. Det är en serie filmer, ur en människas liv mer än en ingående skildring, men det är inte filmer som blott flyta förbi ens syn. De ha en djupare innebörd än så. Författarinnan får sin hjälte belyst genom att sammanställa honom med vissa personer, vissa händelser, vissa miljöer. Trots detta får man en klar bild av den unge Jakob, liksom av de människor han är omgiven av. Det är glans och

flykt över författarinnans naturbeskrivningar och en viss pregnans över de själstillstånd hon skildrar. Översättningen förefaller värdad, men boken tillhör den ömtåliga genre som givetvis måste förlora åtskilligt på att översättas.

Penti Haanpää: *Hemfolk och strykare*. Hugo Gebers Bokförlag.

Det är livets elände och livets ve som talar ur denne finske författares korta noveller. Han lär tillhöra de yngsta av sin författargeneration, och hans ungdomsår ha förflutit under jordbruksarbete och timmerflottning. Lika vemodfullt och ödesmättat som det finska landskapet är med sina magra tegar och sina djupa furumoar, lika tungsint och vemodsfyllt är den finska folksjälen. Författaren skildrar individer, men de bli lika mycket till symboler för ett helt folk. Det är människans lott att framsläpa ett kargt och smärtfyllt liv, tills döden kommer och förlösar från plågorna. Där är den gamla värkbrutna gumman, vars kropp ännu levande förtäres av maskarna. Där är hästskelettet, vars vitnade ben förtälja sin hemska skymningssaga för dem som äga öron att lyssna. Där är den makabra skildringen av dödrävaren, som samlar pengar i en dödskafe och till slut sjunker död ned i den sista grav han själv gravt och där är spelmans-Eemeli, vars liv roterar mellan brännvinsmuggen och dragspelet, tills han en dag hostar upp sina trasiga lungor i ett främmande pörte.

Naturen är obarmhärtig mot människorna, det är grundtonen i Haanpääs livsåskådning, men det dystra liv han skildrar, förlämnar han en intensitet som fånglar och griper. Han har själv stått naturen nära, och det finns en märklig uppfattning i hans sätt att se. Det är inga skönmålningar, men det är sett och känt av en diktare som kan få både de glada och vemodiga strängarna att dallra under sin hand.

Gurlı Hertzman-Ericson.

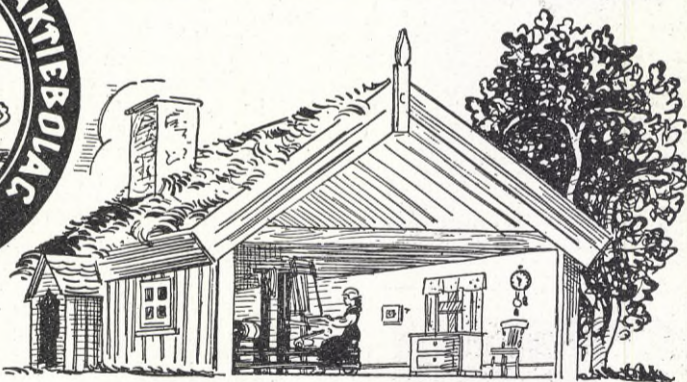
Suzanne Lenglen, världens tennisdrottning, en sportbok för alla har på Gebers förlag utkommit från det franska originalet i svensk översättning av Sven Zetterström. "Pettersson Sverige" har skrivit företalet och en så kompetent tennisspelare är den lämpligaste att yttra sig om det franska tennisfenomenet, vars liv och matcher här äro föremål för en skildring den älla intresserade säkert skola ha mycket nöje av.

Beckers mönsterbok. Pris kr. 2: 50.

Utövarna av handtryck och sidenmålning runt om i landet kunna räknas i legio. Ja, man kan verkligen undra hur den unga dam nu för tiden ser ut, som inte försökt sig i genren. Men alla beklaga sig över mönsterbekymmer — handlaget kan man nog ha och hantverket kan man lära, men konstnärsgnistan för att komponera möntser tar man inte på hyllan. Nu är emellertid också den sorgen stillad. Mönstren gå att ta på hyllan, sedan Beckers kommit på den förståndiga idén att ge ut en mönsterbok för handtrycksbrokad och sidenmålning. I den finns en rad smakfulla och lättarbetade mönster, komp. av mönstertecknarne Sigrid Kjellin, Astrid Lundblad, R. Zachrisson och Gaston Schmidt. Beckers leverera även klichéer till mönstren för dem, som inte göra sina klichéer själva.

Den icke obekanta frasen om att mönsterboken "fyller ett länge känt behov" är här återigen på sin plats.

Hälsinglands turistförening är en helt ny sammanslutning, som emellertid knappast tycks ha kom-

Behåll i minne:
begär Marks linne!

Bästa linnet nu som förr

kommer från Kungsäter, Marks härad. Modern storindustri har framvuxit ur den uråldriga hemvävningen, men varan är alljämt marknadens främsta. Marks linnevaror äro klistrefria, och behålla därför efter tvätt samma fasthet och förnäma utseende.

MARKS

HANDDUKAR och DUKTYGER.

MARKS LINNEMANUFAKTUR AKTIEBOLAG, KUNGSÅTER

Barnens första önskan är

Stella Cacao.

Härligaste morgon-och frukostdryck

Huru enkelt

är det ej att få en ungdomlig vacker hy genom att dagligen använda den av vegetabiliska oljor och essenser framställda

YvY-Tvålen,

— fri från animalisk tillsats —, som är den suveräna tvålen för ernående av en klar, mjuk och ungdomlig hy.

Pris 1 kr.

AKTIEBOLAGET YvY-FABRIKEN, YSTAD

Varje familjeförsörjare

bör bereda sina efterlevande pension från
ALLMÄNNA ÄNKE- OCH PUPILLKASSAN I SVERIGE
Grundad 1784.

Vinst tillfaller de försäkrade i form av årlig tillväxt under insättarens livstid å den blivande pensionen. Denna tillväxt uppgår för närvarande till 7,5 % å det betingade pensionsbeloppet. En betingad pension å t. ex. 1.000 kronor tillväxer således f. n. med 75 kr. om året. Prospekt portofritt på begäran.

STORKYRKOBRINKEN 11. STOCKHOLM.
Tel. 60 00. Tel. N. 10 00.

Florodol var morgon ny
Förlämnar frisk och vacker hy

FLORODOL-

För Rationell
Hudvård

TVÅL

Parfumeri FLORA, GEFLE

Malmö

SOMMARSKODON
alla slag.
Landets förnämsta
fabrikat.
Många nyheter för året.

RYSKA GUMMI FABRIKS A.-B. MALMÖ.

mit en dag för tidigt, men — som man får hoppas — inte heller för sent. Ty Hälsingland är tydligen ett land, värt att fara till och hitills orättvist förbisett av turisten och semesterfiraren. Nu blir förhållandet nog ändrat och lusten att lära känna Hälsingland skall vakna hos den, som får i sina händer den smakfulla broschyr Hälsinglands turistförening sänt ut för att nå kontakt med den resande allmänheten. I några korta drag presenteras Hälsingland med städer och landsbygd — "detta smycke till småstad" kallar vår ärkebiskop, som är Hälsingepojke, Hudiksvall och om landsbygden har han en gång citerat bonden i Bergsjö, som, då landshövdingen utropade: "Tänk, vad här är vackert", svarade: "Ja, för å vara på landet så."

Och liksom ärkebiskopen kommer nog mer än en att prisa Hälsingland, om han eller hon lyder broschyrens inuit i ord och fagra bilder att besöka Hälsingland.

Stinas märkliga födelsedagsresa heter ett litet trevligt reklamhäfte från Mazettichoklad. I en underhållande saga och glada färglagda bilder få barnen här veta hur chokladen blir till från cacaobönan till konditoridisken.

I SKÖTTLINJEN

Det går väl inte av för mindre än att vi ett tag samselsätter oss med dagens samtalsämne: Fredrika Bremerstatyn.

Om smaken ska man inte diskutera heter det. Men det diskuteras just aldrig om något annat. Och vad skulle man annars diskutera om? Om matematikens exakta siffror kanske eller mängden av andra odiskutabla värden? Nej, just om smaken kommer det, trots den gamle romaren, alltid att diskuteras.

Men om Fredrika Bremerstatyn hör man knappast någon diskussion, opinionen tycks vara enig om att den är ful och misslyckad. Och ändå står statyn där. Vilket visar att åtminstone några — och de som makten hava! — gilla den. Eller skulptrisen. Ty vi böra erinra oss att åtskilligt icke alltför sympatiskt trassel omgav statyns beställning.

Men det hör inte hit, när vi nu titta på statyn. Visst är den lilla gumman grov och ful. Man — d. v. s. undertecknad, ty i sådana här saker måste var och en tala för sig själv — blir alldeles paff, när man först ser hur ful hon är. Kunde hon verkligen ha sett ut så här? Slumpen gjorde att jag just samma dag fick ett intressant svar. Av Klara Johanson i hennes bok "Det speglade livet", där hon presenterar precis den Fredrika Bremer, som vi nu se i Humlegården, i ett spirituellt samtal med Amiel.

" — — — en liten hopkrupen och spänstig gammal dam som med snabba och beslutsamma små steg trippade framåt trädgårdsgången. När hon nu halvt vände sig om mot följeslagaren föll den molnlösa junidagens rikt guld-röda skimmer över nedre delen av ett grovmejslat ansikte — —"

"Jag fäste mig från första början" — det är Annie som talar — "vid ert sätt att hålla huvudet. Alltid framsträckt, i en hållning av lyssnande förväntan och med blicken fast riktad mot horisonten, som visste ni att i nästa ögonblick stiger något som ni längtar efter upp där borta."

" — — — hon slog ängsligt ifrån

Plikt och nöje

Den plikt, som Ni har största nöjet av att uppfylla, är att bevara Eder skönhet. Hemma eller borta, på kontoret eller på fritiderna kan Ni ögonblickligen göra Eder hy mjuk, fin och sammetslen genom att gnida in den med Pond's Vanishing Cream — denna utsökta och behagliga cream, som är parfumerad med Jaqueminot Rose, och som både skyddar och förskönar huden, förebygger solbränna, stråvhhet, rodnad och andra olägenheter. Använd alltid Pond's Vanishing Cream, innan Ni pudrar Eder. Efter en lång, ansträngan-

de dag på kontoret, i affären eller i friska luften bör Ni alltid avlägsna allt damm och all smuts från hudens porer och vävnader med Pond's Cold Cream. Tvål och vatten äro otillräckliga — de rengöra endast ytan. Pond's Cold Cream tränger ned under ytan, renar och uppmjukar huden, samtidigt som den tillför den näring och gör den fräsch. Det sista, Ni därför bör göra på kvällen, innan Ni går till sängs, är att alltid grundligt rengöra huden med Pond's Cold Cream.

LENAR OCH STÄRKER HYN.

Pond's Vanishing
Cream och
Pond's Cold Cream

fås överallt i burkar å Kr. 2: 50 och 5: —, samt i tubber å Kr. 1: — och 2: —

GRATIS PROVER.
Mot insändande av 20 öre i frimärken till porto och emballage sända vi Eder gratis provtuber av både Cold Cream och Vanishing Cream.
Gäller i 1 vecka räknat från den 19/6.

POND's Generalagentur: Laurits Andersen, Pilestræde 19—25, Köpenhamn K.

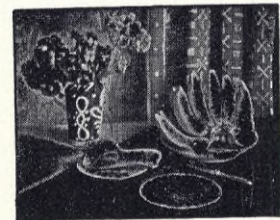
Pond's Vanishing & Cold Creams

S 182.

DET ÄR VIKTIGT, MER ÄN MAN TROR.

Vad då? Jo, att vid valet av föda tillse, att den är ren och absolut obesmittad av bakterier. Att bananer haft så stor framgång beror på att de äro av skalet skyddade mot förorening. Ingen frukt har av naturen fått en bättre förpackning.

SE, SÅ ENKELT
DET ÄR ATT LAGA
EN BANANRÄTT!

Nya recept från
A.-B. BANAN-KOMPANIET

Ännu finns recept att få. Posta kupongen nedan och insänd den till

A.-B. BANAN-KOMPANIET

A/B Banan-Kompaniet, Stockholm.

Sänd mig gratis i ex. av Eder nya illustrerade receptsamling: "Se så enkelt det är..."

Namn: .....

Adress: .....

Jubileums- skriften gratis

till alla Iduns
abonnenter!

1927 är ett stort bemärkelseår för kvinnan och hemmets egen tidning som kommer att hufvudastas med en i flera färger konstnärligt utstyrd

JUBILEUMSSKRIFT

vars pris i bokhandeln blir kr. 3:—

Nytt halvår stundar

Med detta nummer följer en postgiroblankett

för prenumeration å Idun att ifyllas och insändas direkt till

**IDUNS EXPEDITION
STOCKHOLM**

eller vänd Eder till närmaste postanstalt eller bokhandeln, ju förr dess hellre.

Halvår Kr. 8:—
Kvartal „ 4: 25

Iduns nya följetong,

Mödrar och döttrar

av

Annie Åkerhielm

erhålls från dess början gratis av varje ny prenumerant. Rekv. separat.

GRATIS

IDUNS HÖSTNUMMER

rikt illustrerat och med bidrag av våra mest framstående författare och konstnärer.

Omslag i trefärgstryck.

Verkställ prenumeration
genast!

Hämorrhoider

säker fullständig läkning utan operation med de sedan 25 år tillbaka erkända

Anusol-Goedecke

=Suppositorier =

Anusol Goedecke endast äkta i röda askar med firma Goedecke & Co., Chemische Fabrik und Export-Aktiengesellschaft, Leipzig, etikett och plombering. Varning för vardelösa efterapningar och ersättningspreparat.

För Anusol-Goedecke finns det ingen ersättning.

Anusol-Goedecke upphäver snabbt de ofta svåra smärtorna och möjliggör en lätt avföring. Det desinficerar, torkar och läker de sjuka ställena. Inga narkotiska beståndsdelar. Lätt att använda. Fås på alla apotek.

sig med de smala händerna, vilkas fingrar alltid slöto sig blygsamt prudentligt intill varandra som en flock väluppfosttrade systers bland främmande.

Detta är några citat om Fredrikas yttre ur "Två drömmars aftonsamtal", skrivet 1909, och det är väl inte indiskret att förmoda att Sigrid Fridmans Fredrika är Klara Johansons. Och sämre inspirationskälla kunde skulprisen ha funnit. K. J. kan Fredrika Bremer på sina fem fingrar.

Det finns alltså fog för att bronsgumman är ful. Och därmed var den första förskräckelsen över för mig, som faktiskt börjar försona mig mer och mer med vår nyaste och så beleda staty. Den är åtminstone inte banal, inte ointressant, den har förutom yttre grace och kraft en inre idé, om också ofullkomligt uttryckt. Den säger mig nåt. Och när den gör det, tycks den mig icke längre ful.

Jag förstår också idén med att brons-Fredrikan ska vandra fram mitt igenom gräset. Men den idén skulle jag ändå vilja offra för en genomfart fram till statyn. Ty statyn måste ses på nära håll, måste studeras i detalj för att ev. njutas. På långt håll är den omöjlig, ty någon silhuetts monumentalitet har den inte.

Av psykologiskt intresse — naturligtvis, fru utrikesminister Löfgren!! — har jag läst om Åbomordet. Nej, där finns knappast längre någon psykologi, som intresserar mig, men den acklar mig desto mer. Jag blir alldeles stel och oförstående, när försvarsadvokaten gör sina långa filosofispäckade utredningar med ackompanjemang av opinionens medlidsamma tårar. Jag förstår ingenting av detta, jag förstår inte när man vill smycka ut det här till något slags förnämmande mord. Jag tycker helt enkelt det är det värsta mord med minsta förmildrande omständigheter man hört talas om på mycket länge.

Att han och hon äro sållsynt lovande universitetsungdomar, är det en särskilt förmildrande omständighet? Om de hade kommit från gatan eller urskogen hade jag förstått dem bättre. Att mordet var långt i förväg planlagt och omdiskuterat, är det förmildrande? Då förstår jag bättre ett dödade i vanmäktig ilska och lidelse. O. s. v. punkt för punkt ända fram till domstolsskranket, där intelligensens mest inkrånglade plantor slå ut i praktblommor i dr. Fridmans tirader.

Nog förefaller det mig att det

för dessa lysande ungdomar, som numera så kavat stå för sin rätt att få döda en människa den där förverkat sitt existensberättigande, borde ha varit en smal sak att sätta sig över både hr Engbloms hotelser och Åbos skvaller. När man är så upphöjd och så stark att man vågar agera försyn och skipa rättvisa med döden, då faller man ihop för lite prat. Bakom vilket man så väl vet med sig att ingen sanning ligger till på köpet — — — —

Sannerligen, om jag ser någon finare filosofi i detta!

Det har regnat ordnar över en mängd goda herrar och svenske män. Men damerna fick förstås inga. Och även om det åtskilliga gånger har talats om att en rättvis ordning kräver ordnar även för damerna, så tycks damernas intresse inte vara synnerligen livligt för denna jämlikhet. Och det fastän Evas döttrar av ålder beskyllts för grannlätssvagheter. Rätt så, I damer av en ny tid, som vänt upp och ner på så många gamla satser.

Men när de goda herrarna och svenske männen i vintras hade ett tillfälle att bli av med lull-lullet, då behöll dom det — — — —

Men för att inte bara vara elak mot herrarna så måste jag till slut citera en aförism — jag tror av en svensk författare — som jag hittade häromdagen i några gamla anteckningar. Den kommer kanske lite abrupt. Men av sådana där abrupta, lösryckta detaljer kan jag gå och njuta, av ett träffande ord, en lustig vändning, en färg, ett minspel. Förlåt, om jag besvärar mina läsarinor därmed och nu till aförismen. Den låter så här:

"Finns det någonting mera lugnande för ens nerver än att vara ogift med en hysterisk kvinna?"

Jag tycker det är en ganska kostlig vändning, som jag obekrivligt gärna skulle ha velat hitta på själv.

Madame Christine.

Konsten att hålla länge.

Man hör ibland, att hundraåriga kvinnor ännu äga vitalitet och med vaken blick följa dagens händelser. Det är med uppriktig vördnad man nämner dessa åldringar och man beundrar, att de ännu äga sina sinnens fulla brukbarhet och sitt sinnes spänstighet.

Å andra sidan finns det unga fruar, vars nervsystem är så försvagat, och vars kroppskrafter äro så nedsatta, att de tid efter annan måste söka läkare och äro ur stånd att sköta sitt dagliga arbete.

Hur kan det då komma sig, att detta är så olika. Vem råder för den kraft och hälsa, som ännu följer de med hög ålder begåvade kvinnorna, och vem skall man skylla den nervositet och kraftlöshet på, som de unga fruarna lida av. Utan tvivel är det de gamlas förtjänst, att de äro krya, och de ungas fel, att de äro kranke. Beror då dessa gamlas kryhet på, att på den tiden, de voro unga, det undervisades om, hur de skulle sköta sig för att bevara sin hälsa och kraft. Förvisso icke, i alla händelser i långt mindre grad än nu, då tidskrifter vimla av råd om, hur man skall bära sig åt för att bli gammal med heder.

En sak, som mängden i vår jaktade tid förbiser, är den korta vilan. Man kan ha hur bråttom som helst, men alltid kan man unna sig några minuters eller en kvarts vila. Den har en undergörande verkan på ett trött sinne och uttröttade nerver. En berömd människovänlig läkare, numera död, räddade genom en dylik ordination livet på en överansträngd och dödstrött, genom sömnlöshet och arbetsiver förstörd människa. Den

korta paus, man tar sig under det uppehåll, som uppstår i varje arbete under dagens lopp, borde utnyttjas till fullkomlig vila. Att sträcka ut sig på en bädd en kvart under dagens lopp, minst två gånger om dagen under både kroppslig och andlig vila, eller om tankarna inte vilja släppa sitt tag, med en lätt lektyr, som distraherar, är säkert en god väg till förvärvande av kraft och hälsa. Vilan, så kort den än är, verkar som olja på maskineriet, och allting blir lättare.

Det är ofta ej de utom hemmet arbetande kvinnorna, som äro utsatta för överansträngning utan ännu oftare hemmets kvinnor. Det tyder på, att de ej organisera arbetet utan arbeta både utan raster och på övertid. Om ej annat så upptaga bjudningar så stor plats, att dessa ensamt förstöra nerverna. Antingen äro de sysselsatta med att ordna för en bjudning eller också med att göra i ordning efter en, och allt är lika enerverande.

Det gäller för unga överansträngda fruar tre ting: Att undvika s. k. tvångsbjudningar, att organisera sitt arbete i perioder av vila emellanåt och att under vilan koppla ifrån alla tankar på sitt förestående arbete.

En del fruar äro så ordentliga, att de därmed släpa ut sig. Dem

Ett dugligt hembiträde

önskar varje husmoder ha, och ett sådant har hon de största utsikter att få, om hon annonserar i

MELLERSTA SVERIGES JORDBRUKARETIDNING,

Eskilstuna,

vilken är allmänt spridd i bonde- och småbrukarehem i hela landet. Annonispris för förskottsbetalda platsannonser 15 öre pr millimeter. Frimärken mottagas som likvid.

SYDSVENSKA BANKEN

Ställning den 31 maj 1927.

Tillgångar:		Skulder:	
Kassabehållning	4,146,824: 90	Aktiekapital	34,000,000: —
Obligationer	15,479,854: 58	Depositions- o. kapital- räkningar	68,648,422: 40
Fastigheter	7,318,602: 95	Sparkasseräkning	39,732,309: 84
Inventarier	100: —	Checkräkning	27,325,878: 36
Låneräkning	64,219,903: 40	Postremissväxlaräkning	3,273,949: 85
Växlar	48,550,643: 16	Inhemskas banker	9,408,244: 10
Checkräkning	23,228,060: 66	Utländska banker	7,945,685: 57
Inhemskas banker	2,925,482: 65	Andra räkningar	5,875,372: 16
Utländska banker	6,899,991: 05		
Andra räkningar	23,440,398: 93		

Kronor 196,209,862: 28

Kronor 196,209,862: 28

Från det första älskliga leendet

Naturen själv har förlänat det nyfödda barnet dess rosiga, friska hud, och den måste vårdas på naturlig väg. Det är en av moderns många plikter.

Ni kan icke börja nog tidigt med vården av barnets fina, mjälla hud, men yttersta vikt måste läggas på valet av medel, ty hur lätt skadas icke den lilles ömtåliga skinn av olämplig och irriterande tvål.

I Palmolive-tvålen finner man medlet. Palm- och olivoljornas milda, behagliga lödder renar och skyddar även den ömtåligaste barnahud. Eder läkare

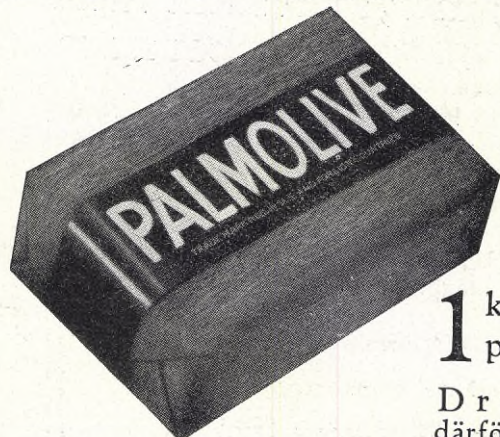
kan bekräfta detta, och barnet kommer alltid att vara Eder stor tack skyldig för Edra ömma omsorger.

Ni bör bada Edert barn på följande sätt: Karet fylles med ljumt vatten. Använd en mjuk badvante med rikligt lödder av Palmolive-tvål. Skölj noga och torka därefter med en mjuk handduk. Använd talk som vanligt.

PALMOLIVE

Med annan sorts tvål uppnår Ni icke samma goda resultat. Det finns visserligen många gröna tvålar, som påstås innehålla palm- och olivoljor, men endast en äkta Palmolive-tvål.

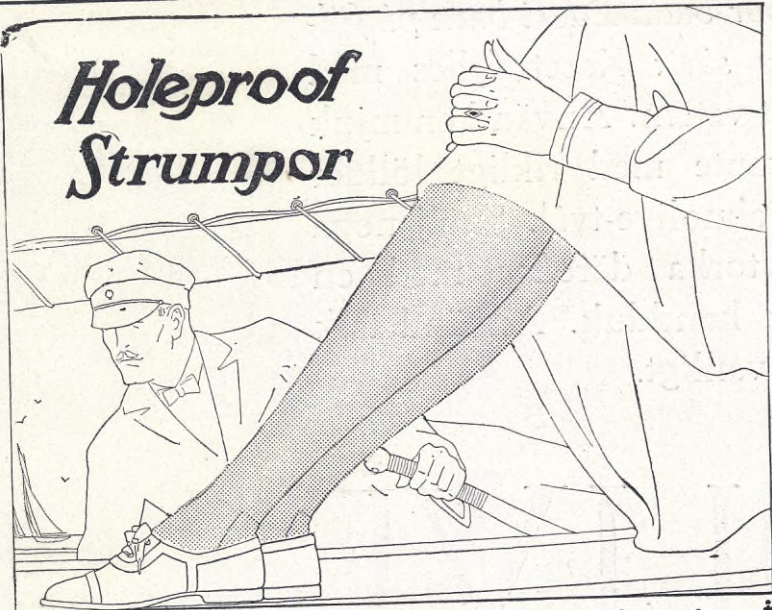

1 krona
per st.

Dryg —
därför billig

THE PALMOLIVE COMPANY, SVEAVÄGEN 23, STOCKHOLM.

För damer, som sätta värde på ekonomi och beundra det vackra - - -

TUNNA, glänsande, vackra "HOLEPROOF" Strumpor i de sista pariserkulörerna—just det slag, som ni vill ha när ni önskar ta er bra ut—äro överraskande ekonomiska.

"HOLEPROOF" Strumpor äro ovanligt tillförlitliga i fråga om lång varaktighet, på grund av de extra förstärkningarne vid tärna och hälarne. Där vanliga strumpor fort slitas ut, där äro "Holeproof" extra starka för att kunna stå emot hål och rispor.

Fråga efter "HOLEPROOF" Strumpor firmanamn. Moderata i pris, äro de dubbelt ekonomiska.

Säljas i alla välsorterade affärer.

Representanter:
Stockholm: RUD. DEGERMARK, Sveavägen 34—36.
Göteborg: HENRY SKANTZE & C:o,
Nedre Fogelbergsgatan 6 B.

